

له بلاو كراوه كانی مائپهري به ههشت

چون

ترو بېر بكم مر؟

پیدا چو نه یی

م. عبداللطیف أحمد

م. خلیل أحمد فرج

کو کردنه گگ گگ گگ گگ

م. علي خان

مائپهري به ههشت

ba8.org

مائپهريكي ئيسلامى زانستى په روه رده يي يه و له پيناو بلاو كړدنه وهى نه و ئيسلامه يه كه سه له فې صالح - پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) و هاو د لاني (رضي الله عنهم) له سهرى بوون - وه سهر به هيچ گروپ و لايه نيكي حيزبى نيه.

مائپه‌ری به‌ه‌شت

ئەو کتیب و بابەت و لیکۆئینه‌وه شه‌ریانه‌ ب‌لا‌و ده‌کاته‌وه که ده‌بنه‌ ه‌ۆی:

١. شار‌ه‌زا‌کردنی موس‌و‌ل‌مان و په‌روه‌رده‌کردنیان له‌سه‌ر ری‌گا راسته‌که‌ی ئیسلام، ئەمه‌ش ده‌سته‌به‌ر ده‌بی به‌ گه‌رانه‌وه‌ ب‌ۆ په‌یره‌وه‌ ره‌سه‌نه‌که‌ی ئیسلام، که بریتی یه‌ له‌ قورئان و سوننه‌ت، به‌ تی‌گه‌شتنی پیشین و پیشه‌وایانی ئومه‌ت.

٢. پاک‌کردنه‌وه‌ی بیروباوه‌ر و ره‌وشتی موس‌و‌ل‌مان، له‌ دیارده‌کانی شیرک و کوفر و تاوان.

٣. پ‌ال‌او‌تن و ته‌صفیه‌کردنی ئاینی ئیسلام له‌ بیدعه و ب‌ۆ‌چونه‌ داهینراوه‌کان.

٤. ورب‌ا‌ کردنه‌وه‌ی موس‌و‌ل‌مان له‌ شو‌ینه‌واری خراپی ری‌وایه‌ته‌ لا‌واز و هه‌لبه‌ستراوه‌کان.

٥. پته‌و‌کردنی برایه‌تی یه‌کی راسته‌قینه‌ له‌سه‌ر بناغه‌ فراوانه‌ جی‌گیره‌که‌ی ئیسلام و نه‌ه‌یشتن و که‌م‌کردنه‌وه‌ی ده‌مارگیری مه‌زه‌به‌ی و حیزبی.

ئامانجه‌مان:

ئاشنا‌کردنی کۆمه‌ل‌گایه‌ له‌ ئیسلامی ره‌سه‌ن و دروست‌کردنی تا‌ک و کۆیه‌تی ب‌ۆ تی‌گه‌شتن له‌ سه‌ر‌چاوه‌کانی که بریتین له‌ قورئانی پی‌رۆز و سوننه‌تی سه‌حیح و ئاشکرا‌کردنی ئەو شتانه‌ی که نامۆن به‌ ئیسلام و خراونه‌ته‌ نیویه‌وه‌ به‌ چه‌ندین ده‌سته‌واژه‌ی ده‌نگ و په‌نگ و نوسراوی له‌ بواره‌کانی بیروباوه‌ر و ره‌وشت و ئاکار و په‌روه‌رده‌ و زانست و پزیشکی و گه‌شه‌ی کۆمه‌ل‌ایه‌تی.

خودایه‌ داوات ئی ده‌که‌ین دامه‌زراومان بکه‌یت ، و ته‌و‌فیقه‌مان بده‌یت ب‌ۆ هه‌ر کار و گ‌و‌فتاریکی جوان و چاک به‌و شیویه‌یی که خ‌ۆت ل‌یی‌ پ‌ازیت.

ستافی مائپه‌ری به‌ه‌شت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشہ کی ماموستای بہرِیز:

الشیخ الدكتور عبد اللطیف أحمد

الحمد لله والصلاة والسلام على رسول الله.

وبعد، خوی پەرورددگار! سهرتا خۆم داوای لیخۆشبونت لیدەکم و دەگەریمه وه
بۆلات، ئەم پەرورددگارم! گەرانه وه و تەوبەکم لی قبول بکه بۆ خاتری ناوه
جوانه کانت...

ههروه ها داواش له گشت موسلمانان ده کم که تەوبه بکه و بگەریننه وه لای خوی
پەرورددگار، بۆ ئەوهی سهرفراز و خۆشحالی دنیا و قیامت بن.
بهراستی ئەم نامیلکەیهی که ماموستای بهرِیز: ((علی خان)) کردویه تیه کوردی
به سوده، و ئامۆزگاریم بۆ چاک و خراپ ئەوهیه بیخویننه وه، بۆ ئەوهی زیاتر به خۆیاندا
بچنه وه و زووتر و باشتر بگەریننه وه لای خوی پەرورددگار.

وه وریابن له دواخستنی تەوبه و گەرانه وه بۆلای خوی خۆیان، نه وه کا مردن
یه خهیان پێ بگریّت پێش تەوبه کردن و دواپی پەشیمانی دادیان نادات.
خوا له هه موو لایه کمان ببوریت و به باشی بمان گیریتته وه لای خۆی .
خوا پاداشتی ماموستا ((علی)) بداته وه له سهر ئەم خزمه تهی.
والحمد لله و صلی الله وسلم علی رسول الله.

والسلام علیکم ورحمة الله.

أبو عبدالحق عبداللطیف أحمد

سیّ شہ مہ ۲۹/۶/۲۰۱۰

پيشه کی ماموستای بهرئز: ماموستا خلیل نه همه د

بسم الله الرحمن الرحيم

سوپاس و ستایش بۆ خدا، درود و پرهمهت و سلاوی بۆ پايان بۆ سه رگيانی
پاکي پيغه مبهري خوا صلی الله عليه وسلم، وبوسه ر گيانی خزمانی ئيماندار
وخيزان و يارو ياوه ران وشوينکه وتوانی تا رۆژی دوايي.

پاشان: تاوان و سه ريپچی کردنی فەرمانه کانی خواي په روه ردگار کاريکی
خراپ وزيان به خش وکوشنده يه بۆ ژيانی دونيا و دوا رۆژی مروقه کان، هه ر تاوانه
گۆرانکاری سه لبي به سه ر سروشتی دل وجهه سته وهه لسوکه وت و په فتار و ژيان
وگوزهرانی خه لکدا هيئاوه! هه ر تاوان نه بوو ئيبيلیسی له په رستشکاری خوا
ده په رپاند وله په حم و سۆزی خوا دوورخرايه وه؟! هه ر تاوان نه بوو «ئاده م و حه و» ی
له مائی خو ش به ختی به هه شت مه حروم و بی به شکرد و په وانه ی ژيانی سه رزه وی پر
له مه ينه ت کرد؟! هه ر تاوان نه بوو په روه ردگاری به په حمی تو په کرد تا سه رزه وی به
ئاوی سزا بخنکي نيئت؟! خو مه پرسه له قه ومی لوط که به ئاژه له کانيشيانه وه به رزی
کردنه وه بۆ ئاسمان و ته نانه ت فريشته کان گو ييان له ده نگي و ده رپنی سه گه کانيان بوو،
پاشان سه رزووری کردن وله ناوی بردن؟! هه روه ها سزای فيرعه ون و باقی نه ته وه کانی
تری به نی ئيسرا ئيل لای به ريزتان شاره وه ني!

که واپو ٿيٽ خوپاريز ولہ خواترس ورہفتار جوان بين ومافي خوا وخه لک
 به جواني جي به جي بکهين وسهريپيچي فہرمانہ کاني خوا نہ کہين، وٽہ گہر ھہ لہ
 وتاوانيشمان کرد دہست به جي پەشيمان بينہ وہ وتہوبہ بکهين وناٿوميديش نہ بين
 لہ به خشين و ليٽوردهي خوا، وھہ ميشہ بلين: «اللہمَّ اِنِّ ذُنُوبِي عِظَامٌ وَهِيَ صَغِيرٌ
 فِي جَنْبِ عَفْوِكَ يَا كَرِيم! فَاعْفُ رُحَا لِي». خودايہ بہراستی تاوانہ کاني من گہورہن بہ لَام
 لہ پال ليٽوردهي تودا بچوکن، ٽہي خواي گہورہ لہوانہم خوٽبہ.

بہراستی مافہ کاني خوا لہوہ گہورہترن بہندہ کان بتوانن پي ھہستن،
 نازونيعمہ تہ کاني لہوہ زورترن بينہ ژماردن، بہ لَام وا پيويستہ بو ٽيمہ بہ
 بہيانانہ وہ، بہ ٽيوارانہ وہ، لہ ھہموو کاتيکدا تہوبہ کارين.

جا ٽہم کتيبہي بہردہستان ھہولیکہ لہ لايہن بہريز: «مامؤستا عہلي
 خان» وہ بو زياتر دامہ زراندي موسلمانان لہسہر تہوبہ کردن وگہرانہ وہ بولاي خوا
 وودورکہ وتن لہ داخوازيہ کاني نہفس وشہيتان. خواي گہورہ پاداڙتي خہيريان
 بداتہ وہ ولہ ھہموو خراپہيہک بيانپاريٽيت.

وداواکارم خوینہري بہريز سودمہند بيت بہ زانين وکرده وہ پيکرديان. وصلي
 اللہ علي محمد وآلہ وصحبہ وسلم.

پیشہ کی چابی پینجہم

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾، ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحْدَثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

سوپاس وستایشی بیّ پایان بۆ خوای میهره بان، سوپاسیّک شایسته بیّ به جه لالهت و گه وره بیّ تهو خوا مه زنه، سوپاس بۆ خوا له سهر نیعمه تی ته من، له سهر نیعمه تی ته مان، له سهر نیعمه تی وهر گرتنی ته و به ی ته و به کاران. سوپاسیّک فراوان بیّ به فراوانی فهزل و ره جمه تی، تهو خواجه ی که تاک و ته نهایه، بیّ شهریک، بیّ ره فیک، بیّ هاوهل، بیّ هاوسهر، تهنیا له ناوه کانیای، تهنیا له سیفه ته کانیای، تهنیا له زاتیای، تهنیا له کرداریای، تاکه بیّ نیاز، تاکه جیّ نیاز، بیّ نیاز به هه موو

مەخلوقات، جېنى نىيازى خەلك و كەون و كائنات، نە لە كەس بوو و نە كەسى لى
 بوو، زانا و ئاگادارە بەۋەى بوو و بەۋەى ئەبى، بەۋەى نەبوو و بەۋەشى نابى، گەر
 بىۋايە چۆن دەبوو، بۆ نەبوو و بۆ نابى؟

بەرزى و پېرۆزى و مەزنى بۆ ئەو خۋايەى كە گەلەك لە دارەكەى بەر
 نايىتەۋە مەگەر بە ئىزن و ئاگا و زانستى ئەو نەبى، بەر ئەبى يا بەر نابى، كە
 بەرېش بوو بەر كۆى ئەكەۋى.

سوپاس و ستايش بۆ خۋاى مېھرەبان، لىخۆشبوۋى تاۋانەكان، ۋەرگى تۆبەى
 تۆبەكاران، بە توند سزادەرى كافران، ۋالاكارى دەرگا لە بۆ پەشيمان بووكان،
 ئاسانكەرى ھۆكارەكان لە بۆ تەۋبەكاران.

شاھتەى ئەدەم كە ھىچ پەرستراۋىك بە ھەق شاھتەى پەرستى نىيە، تەنھا اللہ
 نەبىت، ھەر اللہ شاھتەى پەرستىنە و جگە لە ۋى ھىچى تر شاھتەى پەرستى
 نىيە.

ھەرۋەھا سەلات و سەلام لەسەر پەيامبەرى خۆشەويستمان، لەسەر خانەۋادە
 و كەس و كارە پاك و بەرپزەكان، لەسەر ۋاۋەلە مەرد و جۋامپزەكان، لەسەر
 شوپىنكەۋتۋانىيان بەچاك تا پزۆزى پەسلان، پاشان:

پاش سوپاس و ستایشی بى پايان بۆ خاۋى خاۋەن فەزلىبەخش و مېھرىبان، و
داۋا كەردنى سەلات و سەلام لەسەر پەيامبەرى بەرپەحمەت نىردراۋ بۆ سەرچەمى
جىھانىيان.

خۆينەرى ئازىز ..

ئەمە چاپى پىنچەمى نامىلكەى: «چۆن تەۋبە بىكمە؟»-ه، كە خۆى لە
بنەرەتدا نامىلكەى: «كَيْفَ أَتُوبُ»ى «دار الوطن» و لە مەتۋىيەكى بچوك
پىكھاتو، لە بارەى چۆنىيەتى تەۋبە كەردنەۋە.

سەرەتا بەرپىز م. جىلىلى سايتى بەھەشت داۋاى لىكردم بابەتى ناۋبراۋ
ۋەربگىر، چونكە بەشىك لە سايتەكەى تەرخان دەكات لە بۆ باسى تەۋبە كەردن،
مىنىش لەبەر بەجىگەياندىنى واجبى سەرشان و پر كەردنەۋەى بۆشايى و گىرنگى
بابەتەكە و خۆشى ئوسلوبى دانەرەكەى، رۆيشتەم بە دەم داۋاكارىيەكەى بەرپىزىيەۋە،
پاشان جەنابى مامۇستا عەبدوللەتيف و مامۇستا خەلىل ئەحمەد خاۋى مەزن
پايەدار و پارىزراۋيان بىكات - سەربارى سەرقالى و مەشغەلەتەيان - ئەركيان كىشا و
پىداچونەۋەيان بۆ كەرد، فبارك الله في عمرهما وجزاها الله عنا وعن الإسلام والمسلمين خير
الجزاء.

ئيترم. جهليلش ناوه ناوه و بهيڻي خواستي خوينه ران هه لدهستا به چاپکردنه وهی -خوا پاداشتي خيري بداته وه-.

به لام ته مجارهيان دواي ته وهی دواي ليکرا بوو -ههروه ها په يوه نديشيان به خومه وه کرد و داوايان له خوشم کرد- جاريکي تر به چاپ بگه يه نريته وه. ناگاداري کردم وه و منيش پيم باش بوو به لام هه زنده کرد پيداچونه وه يه کي بکري و هه نديک دهستکاري و زياد و که مي ليکري، تا خوا فه زلي به خشي و دهره تي بو ره خساندين و هم ناميلکيه ي به ردهستي ليدهرچو، که به پشتيواني و ته و فيق و عه ونه تي خوي منه ت به خش ته وهی که بوي زياد کرا گه يشته زياتر له دوو ته ونده ي ته سله که ي خوي.

جا له بهر ته وهی خوي مه زن له قورئاندا فرمان ده کات به سه رجه م موسلمانان کهوا ته وبه بکه ن و بگه پينه وه، و ته فه رموي: ﴿وَتَوْبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: ۳۱] ، واته: «ته وبه بکه ن هه موتان ته ي ئيمانداران به لکو سه رفراز بن».

ههروه ها به نده کاني کردو ته دوو به شه وه: توبه کار و سته مکار، و هه رگيز سييه مي بو نيه، ده فه رموي: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ [الحجرات: ۱۱]، واته: «و هه رکه سيک ته وبه نه کات، تا ته وانه ن سته مکاره کان».

هەروەها لەم رۆژگارەشماندا، خەلك زۆر لە ئاينەكەي خوای گەورە دوركەوتونەتەو، دەبينی سەرپيچی و خراپە و فەساد هەموو شوينیكي گرتۆتەو، تەنانەت وای لێهاتوو هەيكيك نەماتەو پەرشى خراپەي بەر نەكەوتەي، مەگەر پەحمى خوا.

بەلام سوپاس بۆ خوا كۆمەلێكي باش لە خەوى بى ئاگايى و تاوان بيىدار بوونەتەو و هەستيان كردو هە چەند كەمتەرخەمن لە ئاست خوای ميهربان، بۆيە پەشيمان بوونەو، هەندىكي تەرش بيىزار بوون لە ژيانى تەنگى و ناپەختى و تەسكى، ئەو هەتا بە دواي پيگەيەكدا دەگەرین بۆ ئەو هەي لە تاريكستان دەريچن بەرەو نورستان، بەلام لە رېگادا شتانيكيان ديتە پيش و دەزانن رېگرە لە نيو ئەوان و تەوبەدا ..

جا ئەم ناميلكەيە كورته باسيكە لەو بارەيەو، داواكارم لە خوای بەخشندە و ميهربان و قبولكاري تۆبەي تۆبەكاران، تەوبە لە من و ئيو و هەموو موسلمانێك قبول بكات.

لە كاتێكدا ئەم ناميلكەيە دەخەمە بەردەستتان، خوا ئەزانيت چەند خۆم بە كەمتەرخەم دەزانم، چەند شەرم دەمگريت لە بارەي تەوبەو بەدويم، جاريك تەوبە دەكەين سەد جار تاوان دەكەين، جاريك بە فەرمانى خوای ميهربان دەپۆينە ريو سەد جار شەيتان گۆلمان دەدا. ئاخىر تەوبە كردن پيشەي هەميشەي پيشيني چاك و

پیاو چاكانمان بووه، بهرنامهی كاری پۆژانهیان بووه، هه‌ربۆیه هه‌قی خۆی بوو پیاوی
خۆی بێته مه‌یدان و گوتاری خۆی بدات و لاپه‌ره‌كان ره‌ش بکاته‌وه، هه‌ر بۆیه پر به
ده‌م پرایی ده‌گه‌یه‌نم: سویند به‌ خوای مه‌زن ته‌مه‌ له‌ پروانگه‌ی هه‌ستکردن به
مه‌سئولییه‌ته‌وه‌ نوسرا ته‌وه‌ نه‌ك له‌ بابی ته‌هلیه‌ته‌وه‌.

جا ته‌م چه‌ند دێره‌ دیاری منه‌ بۆ هاو ده‌رده‌کانی هاو پریم:

بۆ ته‌وانه‌ی به‌ ده‌ست تاوانه‌کانیان هه‌ گیرۆده‌ بوون .. ؟!

بۆ ته‌وانه‌ی تاوانه‌کانیان به‌ندی کردون .. ؟!

بۆ ته‌وانه‌ی سته‌می زۆریان له‌ خۆیان کردوه‌ .. ؟!

بۆ ته‌وانه‌ی زۆریك له‌ تاوان ته‌نجام ده‌ده‌ن و كه‌مجار ته‌وبه‌ ده‌که‌ن .. ؟!

بۆ ته‌وانه‌ی زۆرجار برپاری ته‌وبه‌ کردن ده‌ده‌ن .. به‌لام دواي ده‌خه‌ن .. ؟!

بۆ ته‌وانه‌ی تاوانه‌کانیان له‌ وه‌ره‌ده‌ر دگا ره‌ به‌ ره‌حه‌ دوری خسته‌نه‌ته‌وه‌ .. ؟!

بۆ ته‌وانه‌ی تاوانه‌کانیان بوه‌ به‌ باعیه‌ی دواکه‌وتنیان له‌ قافله‌ی پیاوچاكان .. ؟!

بۆ سته‌مكار ئیلكی تاوانپیشه‌ی ته‌مسالی ئییه‌ .. ؟!

هه‌روه‌ها بۆ:

ٽهوانه ٻي هيج دهرگاهه ڪي خراپه نه ماوه لڀيان نه دايتت..؟!

ٻو ٽهوانه ٻي له ته مهنيان قورٽانيان نه خويندوه..؟!

ٻو ٽهوانه ٻي له ته مهنيان سوڙدهيه ڪيان ٻو خوا نه بردوه..؟!

ٻو ٽهوانه ٻي له ته مهنيان تامي باوهريان نه چهشتوه..؟!

ٻو ٽهوانه ٻي ٽهوانه وٽ به راستي تامي ڙيان بجهڙن..؟!

ٻو ٽهوانه ٻي زور تاونبارن، واشٽه زانن چاڪه ڪارن، و هيچيان نه کردوه..؟!

ٻو ٽهوانه ٻي به دواي پر ڪردنه وڃي ڪه لڀنه ڪاني ڙيانيندا ٽه گهريڻ .. ؟!

ٻو ٽه مانه و جگه له مانيش.. ٽه دياريه پيشڪش ده ڪم ..

به هيواي ٽه وڃي: پوڄه لڪه ره وڃي پيلانه ڪاني شهيتانه مروي و جنوڪه بيه ڪان

بيٽ ڪه دهيانه وٽ ڪهس تهوبه نه ڪات و بيه به ربهستي ري تهوبه ڪردن.

به هيواي ٽه وڃي: ريڻشياندهري تاونبار بيٽ ٻو چوڻي تهوبه ڪردن، ريڻمايي

ڪاري تهوبه ڪار بيٽ ٻو چوڻي به ردهوام بوون..

به هيواي ٽه وڃي: ٽه ٽاوه سازگار سارده بيٽ ڪه له دواي گهرما و

شه ڪه تيه ڪي زور ده خوريته وه ..

به هیوای تہوہی: فیئکی دہرونہ کان بیٹ ..

له بیرت نہ چیت عیبرہت به ریکی کۆتاییہ .. نہک کہ موکورتی سہرہتا

دواکارم له خواہی گہورہ سود به من و برا و خوشکانم بگہیہ نیئت، تہوہشی
عہییکی تیڈا دہیینت به خیلی نہکات له ٹاموژگاری، تہوہشی سودیکی لیڈہیینت
دوعایہ کی خیر بکات، بهسم بیٹ خوا دوعایہ کی خیری یہ کیکتان بۆ من قبول بکات.

ہەر هەق و راستیہ کیشی تیڈا بینرا تہوہ تہنہا له خواہی مہزنہوہیہ و ہەر
تہوہ خاوەن فەزڵ و بەخششہ، ہەرچیش جگہ لہوہی تیڈا بوو، تہوہ له نہفسی خۆم
و شہیتانہوہیہ و خوا و پەيامبەرہکەہی لیی بہرین.

پہناش دہگرم به خوا لہوہی به بیري ئیوہی بیئمہوہ و خۆم له یادی بکہم،
واللہ اعلم. وصلی اللہم علی محمد خاتم النبیین وآلہ والحمد للہ رب العالمین.

ہہزاری رحمت و بہزہی و لیخوشبوونی خواہی میہربان

عہلی محمد عہ لی خان

خوا خوش بیٹ لہخوی و دایک و باوکی و موسلمانان

مزگہوتی قازی محمد/ کہلار - ۲۳ ربیع الاول ۱۴۳۱

Alikhan_alkurdi@gawab.com

ده فہرمویت: «كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، فَخَيْرُ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ». واتہ: «ہہ موو
 ئادہ میزادیك زور ہہ لہ دہ کا و ہہ لہ کارہ، و باشتیرینی ہہ لہ کاران توبہ کاران»^۱.

سہ هو و کہ موکورتی لہ سروشتی مرؤقن، لہ گہورہ ترین نیشانہ کانی پڑہمتی
 خواش بو مرؤق تہوہیہ: دہرگای تہوہی بو کردوتہوہ، فہرمانی پیگردوہ ہہر کہ
 تاوانیکی تووش بوو سہرپیچیہ کی تہنجامدا، پہشیمان بیتہوہ و پروو لہو بکات و
 بگہرپیٹہوہ بو لای تہو. تہگہریش تہم پڑہمتہ فراوانہی خوی مہزن نہبواہ، مرؤق
 دہکہوتہ نارہحتی و تہنگیہوہ، ہیممہتی لاواز دہبوو لہوہی نزیک بیتہوہ لہ
 پہرورہر دگارہ کہی، بی هیوا دہبوو بہ لیخوشبوون و میہرہبانی دروستکارہ کہی.
 بہ لام تہمہش نابیت وا بکات بہ کہم تہماشای تاوان بکریٹ.

ذایت بہر مہر تہماشای تاوان بکریٹ

برای خوشہوہیستم .. خوشکی بہر پڑم

یہ کہ کیک لہ گہورہ ترین نیشانہ کانی لیبورہدی و لیخوشبویی خوی مہزن
 تہوہیہ: دوی تہنجامدانی تاوانہ کہ و پیش نویسی لہ لہ لایہن فریشتہ
 بہر پڑہکانہوہ، ماوہ و موہلہ تیکی پیداوین تا پہشیمان بینہوہ و نہنوسریٹ لہ

^۱ رواہ أحمد والترمذی وابن ماجہ والحاکم وصححہ وحسنہ الألبانی.

سهرمان، ههروهك په يامبهري خوا صلى الله عليه وآله وسلم دهفه مويټ: «إِنَّ صَاحِبَ
السَّمَالِ لَيَزْفَعُ الْقَلَمَ سِتَّ سَاعَاتٍ عَنِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ الْمُخْطِئِ أَوْ الْمُسِيءِ، فَإِنْ نَدِمَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ
مِنْهَا أَلْفَاهَا، وَإِلَّا كُتِبَتْ وَاحِدَةٌ»^١.

واته: «(فريشته ي دهسته چهپ بؤ ماوه ي شهش سعات -سات- قه لثم له سهر
تھو موسلمان هه لده گريټ كه تاوانيټك يان خراپه يه كه تھ نجام تھ دات، جا تھ گهر
په شيمان بو هوه و داواي ليخوشبوني له خوا كرد تھوه له سهر ي نايوسيټ، وه گهرنا
به يه كه خراپه دهنوسريټ)».

تھو سه سعاتهش پيډه چيټ تھم سه سعاته گهر دونه بيت كه لاي هه موان
مه علومه، پيشده چيټ ماوه يه كي كه م بيت له شهو يان له رږډا.

ههروه ها موټه تيټكي تريشي پيډاوين، تھو يش دواي نوسين و پيش مردنه.

به لام كار ه ساته كه له وه دايه: زوريټك له خه لكي تھم زه مانه رپز له خواي مه زن
ناگرن، به شهو و رږډ به جوړه ها تاوان و سهر پيچي رويه پوي خواي مه زن
دهو ستنه وه، تهنانه ت هنديكيان زور به كه م ته ماشاي تاوان دهكات، هه نديك
خراپه ههر به تاوان نازانيټ، تھ ليټ:

^٢ رواه الطبراني في الكبير والبيهقي في شعب الإيوان وحسنه الألباني.

جا ته وڦه ڪردن له گهل ٿا فره تي نامه حردم چي ٿيڏايه؟! ٿه روا ته ماشاي هه رچي
 حه رامي ده کات له فيلم و موسه لسهل و گوڦار و رڙڙنامه خراپه کان؟! هه نديکي
 تريان ٿه گهر زاني شته که حه رامي، ده پرسیٽ: چه نديک حه رامي؟! تاوانیکی گه ورهيه
 يان بچوکه؟!

جا که حالي ٿه و رڙڙگاره ي خوڻانت زاني ته ماشاي حالي سه له في صاله ح و
 پيا و چا کاني دواي ٿه وان بکه:

وهك له سه حیحی بوخاریدا هاتووه له ٿه نه سی کورپی مالیکوهه، فه رمویه تی:
 «إِنَّكُمْ لَتَعْمَلُونَ أَعْمَالًا هِيَ أَدْقُ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعْرِ إِنْ كُنَّا لَنَعُدُّهَا عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَوْبَقَاتِ».

واته: «بهراستی ٿيوه هه نديک ٿيش ده کهن له تاله موو باريکتره له پيش
 چاوتان، به لام ٿيمه له سه رده می په يامبهري خوادا صلی الله عليه وآله وسلم ٿا ٿه و
 جوړه کارانه مان به تاوانه له ناوبه ره کان ده زانی».

هه ر له سه حیحی بوخاریدا هاتووه له عه بدوللاي کورپی مه سه عوده وه،
 فه رمویه تی: «إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ
 يَرَى ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا».

واته: ((ٿيماندار - ٿهوهنده به گهوره له تاوانه کانی ده پروانيټ -، تاوانه کانی وهك شاخيڪ ده بينيټ به سهر سهر يوه، هه ميسه ده ترسيټ دارميټ به سهر يا، به لام فاجر و خراپه کار - ٿهوهنده به بچوك له تاوانه کانی ده پروانيټ -، تاوانه کانی وهك ميسيڪ ته ماشا ده کات به لای لوتيدا تيپه پيټ، به دهسته کانی ټاواهيه کی ليټکات)).

جا هه رکه سيڪ دهيه ويټ له ٿيمانداره راسته قينه کان بيټ، ٿه بيټ له تاوانه کانی بترسيټ و زور وريايان ليټکات، به کهم و سوک ته ماشايان نه کات، نه وهك به هوپه وه خوی دادگهر و کارساز سزای بدات.

به لای ٿيمانداري راسته قينه زور به گهوره ته ماشای تاوان ده کات، له خوی مهزن ده ترسيټ، به لام فاسق و فاجر زور گوی به تاوان نادات و به کهم ته ماشای ده کات. خوی مهزن به فزل و لوتف و کهرهمی خوی له ٿيمانداره راسته قينه کانمان بگيرپيټ.

له هه موو ٿه مانهش ترسناکتر: ٿه و فهرمايشته پيروزهی په يامبهري خوايه صلی الله عليه وآله وسلم که له موسندهی ٿه همه ددا هاتووه به سهنه ديکی صه حیح، له سه هلی کورې سه عده وه: ((اِيَّاكُمْ وَ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَاِنَّهِنَّ يَجْتَمِعْنَ عَلَى الرَّجُلِ حَتَّى يُهْلِكَنَّهُ، فَاِنْ مَثَلَ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ كَمَثَلِ قَوْمٍ نَزَلُوا بِبَطْنٍ وَاِدٍ، فَجَاءَ ذَا بَعُودٍ وَ ذَا بَعُودٍ حَتَّى

جَمْعُوا مَا أَنْصَجُوا بِهِ خُبْرَهُمْ ، وَإِنَّ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ مَتَى يُؤْخَذَ بِهَا صَاحِبُهَا تُهْلِكُهُ)). واته: «ثامان وريای تاوانه ورده کان بن -تهو تاوانانهی که به کم ته ماشا ده کړين و گوييان پيناديټ-، چونکه بهره بهره له سهر خاونه کې کؤ دېنه وه تا له ناوی دېنه، - پاشان په يامبهري خوا صلی الله عليه وآله وسلم نمونه کمان بو دینیته وه له باره ی مه ترسیداری تاوانه ورده کان و ته فهرموي- به راستی نمونه ی تاوانه ورده کان وهك خه لکانیک وایه له نیو جهرگی دۆلکدا لا بدن، جا ته مه کېان پروا چله داریک بیتی و تهویه کېان پروات چله داریکی تر بیتی تا بهو شیویه ته ونده کؤبکه نه وه تا چیشته کېانی پی لیدنه یی، به راستی تاوانه ورده کان ته گهر کؤبکه نه وه خوی مه زن نه یسریته وه خاونه کې له ناود بات)).

له سونه نی ثین ماجه شدا هاتوه به سهنه دیکي صه حیج له فهرموده کې عائیشه وه -په زای خوی لیټی-، په يامبهري خوا صلی الله عليه وآله وسلم فهرمویه تی: «إِيَّاكَ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ فَإِنَّ هَذَا مِنْ اللَّهِ طَالِبًا)). واته: «ثامان وريای تاوانه ورده کان به، چونکه بیگومان له لایه خوی مه زن وه داواکاری هیه)). یانی: جوړه سزایه کی بو دانراوه به دواوویه تی و هر تولی لیدنه کاته وه، هر بویه نابیت هرگیز بی تاگا بین له تاوانه کان به تاییهت بچوکه کان.

برا خوشه ويسته کهم .. خوشکه بهريزه کهم

دهزانيت تهو تاوانه ورد و بچوکانهی وا من و تو به هيچی نازانين، نه گهر

۱. به کهم ته ماشا بکريت.

۲. گوييان پينه دريت.

۳. له خوا نه ترسيت له نه نجامداني. سهرده کيشي بو تاوانه گهره کان.

نهمهش لهو وتهيهی ثين عه بباس و نه نه سه وه ره زای خويان ليبيت وارگيراه
که سابت بووه لييانه وه، نه فهرمون: «لَا صَغِيرَةً مَعَ الْإِضْرَارِ، وَلَا كَبِيرَةً مَعَ
الْإِسْتِغْفَارِ»، واته: «تاوانيك بچوکيش بيت مادام سور بيت له سهري به بچوک
هه ژمار ناکريت». يانی ههر تاوانيك:

مروقه سور بيت له سهري و به بهرده وامي نه نجامی بدات.

به سوک و کهم ته ماشای بکات.

به کردنی دلخوش بيت و شانازی پيوه بکات.

تهوا با چاک بزانيت تهو تاوانه بچوک نيه و گهره ييه و مه ترسی عقوبه ی
ليده کريت له لايه ن خوی مه زنه وه.

دواى شه ودهش خوشکه به شه رمه کهم .. برا به وبقاره کهم: له بچوکى و
 گوره يى تاوانه کهت مه پروانه، له گوره يى شه خوا مه زنه پروانه که به پيش
 چاويه وه سه ريچى ده کهيت.

تهم چهند وشه يه ش - به ئيزنى خوا - تهوانه سودى ليده بينن که هست به
 تاوانبارى و که مته رخمى ده کهن، تهوانه ي که چون پروايان به ﴿يَعْبَادِىْ اَنَا
 الْعَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ هه يه، تاوهاش پروايان به: ﴿وَأَنَّ عَذَابِىْ هُوَ الْعَذَابُ الْاَلِيْمُ﴾ [الحجر: ٤٩ -
 ٥٠] هه يه، که و ابوو: چار چيه، ريگاي رزگار بوون له کوييه؟!

ريگاي رزگار بوون گنگه گنگه؟

لهوانه يه بليى:

من کامه رانيم دهوى، ته مهوى رزگارم، هيوام ليخوشبوونه، به لام نازانم
 چون؟! نازانم چون دهست پى بکه م؟

من وه خنکاو يکم، خوا خوايه تى يه کيک دهستى بگرى، وه که سر گهردانيکم
 سهري ليخواو بى، ريگه ي لى ون بوو بى، چاوهر پى يارمه تيه، تروسکه يه که هيوام
 دهوى، تيشکيک پوناکيم دهوى، به لام ريگاکه له کوييه، ريگاکه ..؟!

برای خوشه‌ویستم ریگاکه: دیاره وه‌کو خۆر، رۆشنه وه‌کو مانگ، یه‌کیکه و دوانی بۆ نیه..

ئه‌ویش ریگه‌ی ته‌وبه‌کردنه، ریگای په‌شیمان بوونه‌وه‌یه، ریگای گه‌رانه‌وه‌یه به‌ره‌و لای خوا.. ریگه‌ی رزگار بوون، ریگه‌ی سه‌رفرازی.

ریگه‌یه‌کی ئاسانه، له‌هه‌موو ساتیکدا به‌رامبه‌رت والا‌یه و کراوه‌یه، ئه‌وه‌نده‌ت له‌سه‌ره‌ته‌ن‌ها: ئه‌و ریگایه‌ی بگریته به‌ر و له‌ده‌رگاکه‌ی بده‌ی، راسته‌وخۆ گویت له‌وه‌لامه‌که‌ی ده‌بیته‌ و ئه‌فه‌رمویت: ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ﴾ [طه: ۸۲].

واته: ((به‌پراستی ئه‌من لی‌بورده‌م له‌ ئاست ئه‌و که‌سه‌ی په‌شیمان ده‌بیته‌وه و ته‌وبه‌ ده‌کات و باوه‌ر دینیته‌ و کرده‌وه‌ی چاک ئه‌نجام ده‌دات، پاشانیش ریگای راست ده‌گریته به‌ر، شوین پی‌ی په‌یامبه‌ره‌که‌م هه‌لده‌گری و به‌رده‌وام ده‌بی له‌سه‌ر ئه‌و ئیسلامه‌تی هه‌تا مردن)).

ئه‌وه‌تا خوای په‌روه‌ردگار سب‌حانه و ته‌عالی بانگی سه‌رجه‌م به‌نده‌کانی خۆی ده‌کات، باوه‌ردار و بی باوه‌ر، که ته‌وبه‌ بکه‌ن و بگه‌رپینه‌وه بۆ لای، له‌سه‌رجه‌م تاوانه‌کان: له‌ کوفر، له‌ شیرک، له‌ نیفاق، له‌ بیدعه، له‌ خراپه‌کاری، له سه‌رپیچی...

پىي رايگە ياندوين كە ئەو لەسەر جەم تاوانە كان خۆش دەيىت، ھەرچ تاوانىك
 يىت، چەند زۆرىش يىت، چەند گەورەش يىت، با وەك كىۋە كان يىت لە گەورە يىدا،
 با وەك كەفى دەريا يىت لە زۆرىدا، ھەر لىي خۆش دەيىت، ھەر وەك خوى
 دەفەرمويىت:

﴿قُلْ يٰعِبَادِىَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا
 اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ [الزمر: ۵۳].

واتە: «ئەي موخەممەد! بلى: خوا دەفەرمويىت: ئەي ئەو بەندانەم! كە تاوان و
 ھەلەي زۆرتان ئەنجام داو، زىادە پرويتان كردو ھەرچى جوړى تاوان ھەيە، توشى
 ناو ميدي مەبن لە پەحمەت و بەزەيى خوا و بلىن: تاوانە كانمان زۆرە و عەيب و
 عارمان زۆرە، تازە چى ئەيسرپىتەو، ئيتىر بەو بيانو ھو ھەرچى بەردەوام بن لە تاوان و
 سەريپچى، و دەره نجام خوا لە خۇتان توپە دەكەن، نەخىر ھەرگىز ناو ميدي مەبن،
 بەلكو پەروەردگارتان بناسن، ئەو زۆر لىخۆشبو، زۆر لىبوردەيە، زۆر نەرم و نيانە،
 تۆبە كارى زۆر خۆش دەويىت، نوزەي گريانى تۆبە كارى لە تەسبيحاتى عابدانى لا
 خۆشترە، بزائن كەوا ئەو: لە ھەموو تاوانىك خۆش دەيىت: لە شيرك، پياو كوشتن،
 زينا كردن، ريبا خواردن، عارەق خواردن، ستەم كردن، حەرام خواردن و حەرام
 كردن.. لە ھەرچى تاوان و ھەلەي گەورە و بچوكى تر ھەيە لە ھەمووى خۆش

دهويت، بيگومان ٿو خوايه زور ليڻورده و به سوز و ميهره بانه، غه فور و
 ره حيمه، دوو سيفه تن هه رگيز له خواي مهزن جيا نابنه وه، به شهو و رڙڙ دهستي
 والا ڪرده بڙ تاوانباران، به لام بڙ ليڻ خوشبون و ميهره باني خوي، ٿه سبابي داناوه،
 گه ورتين سه به بيگيش مڙڙ بيگريته بهر، به لڪو هيچ سه به بيگي تر نيه جگه
 له وه نه بيت بريتيه له: گه پانه وه بڙلاي خواي مهزن ٿه ويش به ته و بهي پاك و
 راسته قينه، به نزا و پارانه وه و عياده تڪردن، جا وهرن و دهست بگرن بهم سه به به
 مهزنه وه، بهم ريگا فراوانه پرونه وه تا سهر فراز بن .»

ٿي ته ٻي ٿڙ ڏچئي؟

ته و به ڪردن له ٿه صلي زماني عهريبيدا: به ماناي ههريهك له: گه پانه وه، و
 هاتنه وه، و په شيمان بوونه وه ديٽ.

به لام شهر عدا زانايان چهندين پيناسه يان ڪرده له وانه:

١. «الاسْتِغْفَارُ بِاللِّسَانِ، وَالْإِفْلَاحُ بِالْأَبْدَانِ، وَإِضْمَارُ تَرْكِ الْعَوْدِ بِالْجَنَانِ، وَمُهَاجَرَةُ
 سَيِّءِ الْإِخْوَانِ، وَإِرْجَاعُ حُقُوقِ بَنِي الْإِنْسَانِ».

واته: «بريتيه له داواي ليڻ خوشبون ڪردن به دهم، و په شيمان بوونه وه و
 دهست به ردار بوون به لاشه، و سور بوون و جهخت ڪردنه وه له دلوه له وهي

نه گهڙي ته وه، و دوور ڪه و تنه وه له برادرى خراب، و گهڙانه وهى مافي خه لڪ - ته گهر به لاته وه هه بوو-».

۲. «تَرَكَ الذَّنْبَ عِلْمًا بِقُبْحِهِ، وَنَدَمًا عَلَى فِعْلِهِ، وَعَزْمًا عَلَى أَلَّا يَعُودَ إِلَيْهِ إِذَا قَدَرَ، وَرَدُّ الْمَظْلَمَةِ إِنْ كَانَتْ، أَوْ طَلَبَ الْبَرَاءَةَ مِنْ صَاحِبِهَا؛ إِخْلَاصًا لِلَّهِ، وَرَجَاءً لِثَوَابِهِ، وَخَوْفًا مِنْ عِقَابِهِ، وَأَنْ يَكُونَ ذَلِكَ قَبْلَ الْغَرْغَرَةِ، وَقَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا».

واته: «وازهينان له تاوان له بهر خراپيه ڪهى، و په شيمان بونه وه له ڪردنه ڪهى، و سوربون له سهر نه گهڙانه وه، و گيڙانه وهى ته وهى به سته م لايه تي يان گهردن تازايي ڪردن له خاوه نه ڪهى؛ هه موو ته مان هس تنها له بهر خوا و به هيو اي پاداشتي و ترسان له سزاي بيٽ، ته بيٽ ته مهش پيش سهره مهرگ و پيش هه لاتنى خور بيٽ له خور تاواه».

۳. «هِيَ الرُّجُوعُ مِمَّا يَكْرَهُهُ اللَّهُ ظَاهِرًا وَبَاطِنًا إِلَى مَا يُحِبُّهُ ظَاهِرًا وَبَاطِنًا».

واته: «بريتيه له گهڙانه وه له وهى خوا پيى ناخوشه به ناشڪراي و شاراويه وه پو ته وهى خوا پيى خوشه به ناشڪراي و شاراويه وه».

ته مه شيان پيناسه يه ڪي گشتگيره و سهرجهم ياساڪاني ئيسلام و ههقيقه ته ڪاني ئيمان ده گريته خوى.

بەلێ، تەوبە کردن پێگایەکی پارێزراوە لە یەئەس و بێ ئومێدی، کانی پڕئاوە
 بۆ هەموو شەکەتییکی ئاوی سازگار نەدی، سەرچاوەی خێرە بۆ هەموو خێر و
 خۆشییەکی دنیا و دواڕۆژی ئەبەدی، تەوبە کردن سەر هەموو شتیەکە، ژیاڵەوێه،
 هۆی سەرفرازی، مالتی یەگەم و ناوەراست و کۆتای مەرۆقە، تەوبە کردن سەرەتای
 بەندە و کۆتاییەتی.

بەلێ، تەوبە کردن: وازەینانە لە تاوان تەنھا لە ترسی الله، هەستکردنە بە
 ناقۆلایی و ناشیرینی تاوان، پەشیمان بوونەوێه لە تاوانکردن، و سووربوونە لەسەر
 نەگەرانیوە بۆ تاوان ئەگەریش بۆی بڕەخسێت و تواناشی هەبێت، تەوبە کردن
 هەستکردنە بە پەشیمانی لە ئاست ئەو هەڵە و تاوان و خراپی و سەرپێچیانە ی کە
 رویانداوە، ڕوو کردنە خواوە ئەو تەمەنە ی کە ماوە.

بۆچی تنه بکرم؟

برای سهنگینم .. خوشکی به شهرمم

پیده چیت لیم بپرسی: بۆ ده بیّت واز له جگهره کیشان بهینم له کاتی کدا پیی مورتاح ده بم؟

بۆ واز له ته ماشا کردنی فیلمی خراب بهینم له کاتی کدا چیژی لیوه رده گرم؟

بۆ واز له رابواردنی ته له فۆنی بهینم له کاتی کدا ته وه ئاواتی منه؟

بۆ ده ستبهرداری ته ماشا کردنی ئافرهت بيم له کاتی کدا پیی ئاسوده ده بم؟

بۆ ده بیّت په یوه ست بيم به نویژ و رزووه وه له کاتی کدا من هزم به په یوه ست بوون و به ستنه وه نیه؟

بۆچی و بۆچی ..؟!

ئایا پیویست نیه مروّف ته وه بکات که خوشحال و ئاسوده ی ده کات و خوشی خوی تیدا ده بینیت ته وه؟ ده ی ته وه ی که من ئاسوده ده کات ته وه یه و تا تو پیی ته لیی تاوان .. که وابو بۆ ته وه بکهم و بگه پیمه وه، بۆ له خوشیه وه خۆم بجه مه ناخۆشی؟!

جا پېش ئەۋەي ۋە لالامى پىرسىيارەكە بىدەمەۋە باش بزانە - برا سەنگىنەكەم ..
خوشكە بە شەرمەكەم - خواش ئەزانىت كە تەنھا ئاسودەيى تۆم دەۋى ۋە ھىچ
مەبەستىڭىم نىيە جگە لە سەرفرازى تۆ نەبىت، ھىچ مەبەستىڭىم نىيە تەنھا خىر ۋە
خوشى ۋە سەركەۋىتى تۆ نەبىت لە ھەردوۋ دۇنيادا، ھەر بۆيە دۇنيابە گەر بزانم بە
ھەقىقەت ئەۋ شتانە مەۋق ئاسودە ۋە خوشحال دەكەن، ھەرگىز قەلەمەم لەسەر
كاغەز نەدەنا ۋە ئەم چەند دېرەم بۆت نەدەنوسى!!

ئىستاش دېمە سەر ۋە لالامى پىرسىيارەكەت: تەۋبە بىكە بىرام .. خوشكەم، چونكە
تەۋبە كىردن :

يەكەم: گۆپرايەلىيە بۆ فەرمانى پەرۋەردگارى پاك ۋە مېھرىبانى:

ئەۋە پەرۋەردگارى مەزىنە فەرمان بە من، بە تۆ، بە ئەۋ، دەكات، فەرمان بە
ھەمۇومان دەكات، ھەمۇو.. كەۋا تەۋبە بىكەين ۋە بگەرپىنەۋە ۋە پەشىمان بىينەۋە،
ھەرۋەك دەفەرموئىت :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا﴾ [التَّحْرِيم: ٨].

ۋاتە: ئەي ئەۋانەي باۋەرتان ھېناۋە تەۋبە بىكەن ۋە بگەرپىنەۋە بۆلاي خوا، بە
تەۋبەيەكى نەصوحەۋە، بە گەرپانەۋەيەكى پاك ۋە پوختەۋە.

ههروهه ها له نايه تيكي شيريني تر دا دهه رموي: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: ٣١].

واته: هه مووتان بگه پښه وه بو لای خوا و تهوبه بگن تهی ئيمانداران به لکو سهرکه وتو و سهر فراز بن.

دهبینی نايه ته که دهه رموي: تهی نه وانهی باوه پرتان هيڼاوه به ئيمانداران بانگ ده کات، که واته تهوبه کردن تاييه ت نيه به تاوانبارانه وه، هه له سهر نه و نيه به ته نهها تهوبه بکات، به لکو توی سالحانیش، توی پياوچاکیش، توی مولته زمیش، توی ريکوپيکيش.. وا مهزانه هم کتيبه باسی تو ناکا و په يوه ندي به تو وه نيه..، نه خير، به لکو تهوبه کردن واجبه له سهر ئيماندار و پياوچاک و تاوانبار و فاسق و سهر پيچيکار.. واجبه له سهر هه موو نه وانهی که بانگی: ﴿تهی نه وانهی ئيمان تان هيڼاوه﴾ دهيانگريته وه. جا فهرمانی خواش ده بيت گوپرايه لی بکريت و به ده ميه وه بروی.

دوۋەم: ھۆكاریگە بۆ شادمانى و سەرفرازىت لە دنیا و دوارۆژدا:

خوای پایە بەرز دەفەرموی: ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا
الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ [النور: ۳۱]. واتە: ھەمووتان بگەرێنەو ە بۆلای خوا و
تەوبە بکەن ئەى ئیمانداران بەلكو رزگارتان بێت و سەرفراز ببن.

یانی ئەگەر سەرفرازی دنیا و دوارۆژتان دەوێت، تەوبە بکەن و بگەرێنەو ە
بۆلای خوای میهرەبان.

ئێین کەسیریش دەلێت: یانی: ئەو شتانه بکەن کە من فەرمانتان پێدەکەم لە
ئاکار و رەفتار و گوفتار و رەوشتی جوان و بەرز، ھەروەھا وازیش لەو ئاکار و
رەفتار و گوفتار و رەوشتە چەپەلانی بەیئن، چونکە بێگومان سەرفرازی ھەقیقی
بریتى ە بەجیگەیانندی فەرمانەکانی خوا و پەيامبەرەکەى و وازھێنان لەو ەى
ئەوان نەھیان لێکردو ە.

شەخولئیسلا میش - بە رەھمەت بێت - ئەفەرمویت: «دل ھەرگیز چاکى و
شادمانى و سەرفرازی و چێژ وەرگرتن و خوشحالى و ئوقرەیی و ئارامى بە خو ە
نابینیت، مەگەر بە عیبادەتکردنى پەروەردگارەکەى و خوشویستنى و گەرانیو ە
بۆلای ئەو نەبیت، بە ئا بەو ە دلى ئارام دەبیت».

﴿الْأَلْبَنِيكَرِ اللَّهُ تَطْمِينُ الْقُلُوبِ﴾ [الرعد: ۲۸]، باش بزانن، دۇنيابن ھەر بە

يادی خوا دلەکان دەھەوئەتەو و ئارام دەبیت.

ھەر وھە خوی لیخۆشبو و نەرمونیان دەفەرموئیت: ﴿فَمَنْ يُرِدْ
اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ فَمَنْ يَهْدِيهِ اللَّهُ فَلَا سَلْوَةَ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يَضِلَّهُ فَمَنْ يَضِلَّهُ فَمَنْ يَضِلَّهُ
فَمَنْ يَضِلَّهُ فَمَنْ يَضِلَّهُ﴾ [الأنعام: ۱۲۵]

واتە: جا ئەو کەسەي خوا بیهوئیت ھیدایەتی بدات و ڕیی نیشان بدات، ئەو
سینگى فراوان دەکات و دەیگەشیئەتەو بۆ ئایینی ئیسلام، ئەو ھەشی خوا بیهوئیت
گومرای بکات -بەھۆی نەشیایو خۆیەو-، دلی زۆر تەنگ و تەسک دەکات، وەك
ئەو ھەشی بیهوئیت بەرەو ئاسمان بەرز بێتەو، ئا بەو شیوہ خوا پیسی و ناپاکی لەسەر
دلی ئەوانە دادەنیت کە باوەر ناھێنن.

کەواتە ئیمان ھێنان و ھیدایەت وەرگرتن، ھەوانەو ھەشی دڵ، ھەر وەك چون
گومرای و لەپێدان، تەنگی و تەسکی دڵ.

دە کەوابو ئەو ھەشی تۆ پێی دەلێی دۇنیایی، دڵشادیی، سەرفرازی، خۆشی... لە
ھەقیقەتدا شایستەي ئەو وەسفانە نین!! ئەگەریش چێژیکى تیدا بیت:

یان بەھۆی ئەو ھەشی کە زۆر بەردەام بووئیت لەسەر کردنی ئەو کارە، چێژە کە لە
خو پیوەگرتنە کە یە ئەک لە خودی شتە کە، وەکو کەسیک جگەرە بکێشی، ئایا

جگەرە كېشان چىڭى تېدايە بۆ كەسك يەكەجار و دووہ مجارى بىت؟! ھەرۈھا
ئەۋەشى تلياك دەكىشى؟! بەلام لەۋەودوا چىڭىشى لىۋەربگرى لەبەر خۇشى
تلياكەكە نىە لەبەر خو پىۋەگرتنىتى -موعاتاد بوونە لەسەرى-.

يان ئەگەر چىڭىكىشى تېدا بىت، ئەۋە كاتىيە، تەماشاكردنى فىلمى پروت،
چىڭى تېدايە يان تالى؟ چەند خولەكىك دواى تاوانەكە و ھەر تاوانىكى تر ۋەلامى
پرسىيارەكەت بۆ دەرکەۋتوۋە.

بە مۇبايل رابواردن لەگەل كچاندا خۇشى تېدايە؟! ئەى كە تەلەفۇنەكە
دادەخەى؟! سويند بەخوا ئەگەر ھەرکەسىكى ژىر تەنھا لە غەم و پەژارە و
خەفەتەكەى دواى تەلەفۇنەكە ورد بىتتەۋە بەسە بۆ ئەۋەى واز لەو كارە بەينى!

دوۋ دل نىت؟ بىتاقەت نىت؟ ناپەحەت نىت؟ راپا نىت؟ ناترسى حەيات
بچىت؟

ئەگەم پىي، پىي ناگەم؟! كەى بىبىنم؟! كە بىنيتىش غەم و خەفەت سەر
دلت دادەگرى كەى لە نىكەۋە بىبىنم؟! كە لە نىكەشەۋە بىنيت، كەى لە
شوينىكى وا بىبىنم ھەندىك شتى لەگەلدا باس بىكم؟! كە ئەۋەشت بۆ پەخسا،
دەگەرىي بۆ دۈزىنەۋەى فىللىك بۆ ئەۋەى شتى ترى لەگەلدا بىكى!

چونکه له یه کهم ساتدا به موبایل قسه ت له گه لا کرد ئه مه ت مه به ست بوو!
 ته گه ریش مه به ست ئه مه نه بوو بیت دلنیات ده کهم شهیتان ههروای لیده کات!!
 ئیتر ئا به و شیوهیه په ژاره له دواى په ژاره ..

مه به ستم ئه وهیه خوشی و تام و چیژ و ههوانه وه له ته وهیه و خوشیوستن و
 په رستشی په روه ردگاری مه زندایه و هه رگیز خوشی و تام و چیژ و ههوانه وه له
 تاوان کردندا نیه.

سییه م: هوکاریکه بو ئه وهی خودا خوشی بویت:

خوشکی به شهرمم .. برای به ههست و رهحم

بزانه کهوا خوی مهزن ته وهیه و ته وهیه کارانی خوش دهویت، به راستی
 عیباده تی ته وهیه کردن له خوشه ویستری و به پزتری عیباده ته کانه لای خوا وهندی
 پایه بهرز، به لای خوی مهزن ته وهیه کارانی خوشدهویت، وهک ده فره مویت: ﴿
 إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾ [البقرة: ۲۲۲]. واته: به راستی خوا توبه کاران و
 پاکانی خوشدهویت.

پیشه و و ماموستامان ئین قهیم -خوا به رهحه تیکا و گۆره کهی
 مونه وهرکا- ته فره مویت: «ته گه ر ته وهیه کردن خوشه ویستری شت نه بوایه لای خوی
 مهزن، خوشه ویستری به ندهی خوی توش نه ده کرد به تاوان کردن، جا له بهر ئه وهی

ھەزى لە تەۋبە كىردى بەندە كەيەتتى، توشى دەكەت بە تاۋان كىردن تا ئەۋە بىكات كە پىي خۆشە، كە ئەۋىش تەۋبە كىردن و گەپانەۋەيە، بەلكو زىاتىر خۆشى بویت، بەپراستى پەرۋەردىگارى بەبەزەيى خۆشەۋىستىيەكى تايىبەتتى ھەيە تۆ بەكاران.)).

چۈرەم: ھۆكەرىكە بۆرۈش تەنە بەھەشت و رىزگار بون لە ئاگرى پىر ئىشى دۆزەخ:

خوداى پايەبەرز دەفەر مويىت: ﴿خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا الشَّهْوَةَ

فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غِيًّا﴾ (۵۹) إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا﴾ (۶۰)

[مىم: ۵۹-۶۰]، واتە: لە دواى تىپەربونى سەردەمى ئەۋە پەيامبەرەنە و شۆيىكەۋتەۋەكانيان، سەردەمانىكى تر و خەلكانىكى تر ھاتن بە دواى ئەۋاندا كە نوپۇزەكانيان ھەۋتاند و شۆيىنى ھەۋا و ئارەزۋەكانى خۇيان كەۋتن، ئەۋانە توشى سزايەكى زۆر توند دەبن. جگە ئەۋانەيان نەبىت كە تەۋبەيان كىرد و ئىمانيان ھىنا و كار و كىردەۋەي چاكىيان ئەنجامدا - و گەپانەۋە بۆ نوپۇز كىردن و پارىزگارى لىكردنى و شۆيىن كەۋتنى فەرمايشتى خوا و پەيامبەرەكەيان-، ئا ئەۋانە خۋاى لىخۆشبو تەۋبەيان لىۋەردەگرىت و ئاخىر خىريان دەكەت و دەيانكەتە مىراتگرى بەھەشتى پىر ناز و نىعمەت.

خوشكى دىلسۆزىم .. بىر ئاي ئىزىم ! پىم بلى:

توخۇ ھېچ خۇستراۋىكى تر ھەيە، ھېچ ئاۋاتىكى تر ھەيە، ھېچ ئامانچىكى تر ھەيە، ھېچ مەبەستىكى تر ھەيە؛ شايستە تر بىت لى بەھەشت تا مۇرۇق ھەۋلى بۇ بىدات؟!

دىلىام دەلىلى: نەخىر .. بەلام ئەۋەندە ھەيە پى ئەچىت بلى: ئەۋ بەھەشتە نا كە تۇ مەبەستە!

نا .. ئەۋ بەھەشتە كە خۇم مەبەستە.

دەزانى! ھەرچى مۇرۇق لىم دۇنيە ھەيە بە غەمەلى كۆك و يەككەنگىن لەسەر ئەۋەلى كە ھەرچى مۇرۇق ھەيە و ئەۋەشى بوۋە و ئەۋەشى دەبىت: ھەر ھەمۇۋى مەبەستى دەستەبەركردنى كامەرانى و خۇشگوزەرانى و ئاسودەيى و سەرفرازى خۇيەتى، لە ھەمان كاتدا لادانى ھەرچى تەنگ و چەلەمەيى و نارحەتى و غەزەبە لەسەر خۇي؟!

بەلام لەۋانەيە تىگەيشتەكان بۇ مانا و مەبەست لە: كامەرانى و خۇشگوزەرانى و ئاسودەيى و سەرفرازى، جىۋاز بىت كە كامەرانى لاي ئەۋ لەۋانەيە:

بە ناھەق خواردنى مالى خەلك بگەيەنيت! مالى خەلك كاولكردن بگەيەنيت!
 ھەيە پىي مورتاح دەيت!؟

چەوساندنەۋەي ھەزاران و خەلكى رەش و روت بگەيەنيت! ھەيە كەيفى پى
 ديت!؟

پلەۋپايە و كورسى گرتنە دەست بگەيەنيت! ھەيە ئەو كورسيە ۋەكو ئەو
 چىشتەي تۆ دەيخۇي ئاۋھا لەززەتى لىدەينيت! ھەربۇيە گەلىك جار كويى دەكات
 و غەيرە كورسيەكەي نابىنيت و ئامادەي ھەر شتىك بكات لە پىناۋ مانەۋەي!
 رابواردن بگەيەنيت! داۋىن پىسى و پركردنەۋەي ئارەزوى جنسى بگەيەنيت!
 ئىتر ھەرچۇنىك بيت! كى بيت! لە كوى بيت!

مەي خواردنەۋە بگەيەنيت!

دژايە تىكردنى دىنى ئىسلام بگەيەنيت! قسە كردن بە خوا سبحانە و تعالى!
 قسە كردن بە پەيامبەران و پياۋچاكان و زانايان و سالىحان و شوينى دىنكە وتوان
 بگەيەنيت! كە ئەمانەش گەلىك جار لە خودى خويىدا مەبەست نىن .. بەلكو
 ھۆكارن و بە ھۆيانەۋە و لەژىر ئەمەدا ئەو شتەكانى تر بە دەست دىن، يانى:
 دژايەتى ئىسلام و رەمزەكانى ناكات لەبەرئەۋەي ئىسلام بە خراپ دەزانيت .. نا..

بەلگۈ لەبەرئەۋەي بەم دژايە تىكردنە شتى دەست دەكەۋىت و لەرپىيەۋە ھەزەكانى جىبەجى دەكات.

لەبەرانبەر ئەوانەدا! ھەشە بە پىچەۋانەۋە دەۋانىتە واتاي كامەرانى، پىي وايە كامەرانى و خوشگوزەرانى و ئاسودەيى و سەرفرازى مەرۋق لە پىچەۋانەي ئەوانەدايە، لە جوان بە جىگەياندىنى فەرمانەكانى خۋاي دانا و پەيامبەرە بە رچمەكەيدايە.

لەمەۋە بۆمان دەرەكەۋىت كەۋا ھەزى مەرۋقەكان زۆرن.. بەلام ھەموو ھەر يەككەنگن كە ھەرچى دەكەن، سەرفرازى بۆ خودى خۋاي تىدايە، يان ھۆكارە بۆ گەيشتن بە: سەرفرازى.

جا خۋاي مەزن پىمان دەلەت: ئەۋە بىكەن كە من پىتان دەلەم: لە دونيادا سەرفراز دەبن، پاشان لە ئاخىرەتەيشدا: كامەرانى و خوشگوزەرانى و ئاسودەيى و سەرفرازى ھەقىقىتەن بۆ ھەيە، كە برىتيە لە بەھەشت.

ھەرگىز سەرفرازى لەۋەدا نىيە كە پىچەۋانەي شەرىعەتەكەي منە، سەرفرازى تەنھا لەۋەدايە كە من فەرمانم پىكردوۋە.

كەۋاتە ئەي ئەۋ كەسەي كە سنورەكانى خۋاي بالادەست دەشكىنى، لەبەر خاترى ئەۋەي سەرفراز بىي و ئاسودەيى خۋتى تىدا بىينىۋە، پىشكەۋە و پەشىمان

بەۋە و تەۋبە بىگە، دۇنيابە ئاسودەيى ھەقىقىي لە بەجىگە ياندنى فەرمانە كانى
خوای کارساز و پەيامبەرى ئازىزدایە، پاشانىش لەۋەودوا مەزىنترین بردنەۋە و
سەرفرازىت بۆ ھەيە كە بەھەشتە.

پىنچەم: ھۆكاریكە بۆ خوشگوزەرانى و چاكبونی بارى ژيان و دابارىنى باران و
زیاتر بە ھىز و قوۋەتبون و زۆربونى مال و منال:

خوای مەزن ئەفەرموى: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُمْنِعْكُمْ مِّنْعَا حَسَنًا إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَتُؤْتِ
كُلَّ ذِي فَضْلٍ فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيرٍ﴾ [ھود: ۳].

واتە: ((ھەروەھا داۋای لىخۆشبون لە پەرۋەردگارتان بىگەن و پەشىمان بىنەۋە
لە خراپە و تەۋبە بىگەن، كە ئەۋەتان كەرد: دۇنيا بىن خوشگوزەرانتان دەكات تا خۆى
ويستى لىيەتى، و لە فەزل و بەخششى خۆى بەشى ھەرچى خاۋەن فەزل و بەخششە
دەدات، خۆ ئەگەریش پشت ھەلبىگەن، ئەۋا بەراستى ترسى ئەۋەم لىتان ھەيە
سزايەكى توند يەخەتان پىبگىریت)).

ھەروەھا خوای نەرمونيان و مېھەربان لەسەر زوبانى ھودەۋە ەلىە السلام
دەفەرموى ﴿وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا

وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا جُرْمِيكُمْ ﴿٥٢﴾ [هود: ٥٢]، واته: تهی قهوممه کهم! داوای لیخوشبون له پهرودردگارتان بکهن و پاشان تهوبه بکهن و بگه پینه وه بولای، که ته وه تانه کرد:

- بارانی به لیژمه و پرخیرتان بو دهبارینی.

- بازوتان به هیژ ده کات، هیژ و دهسه لاتتان پیده به خشیت زیاتر له تهو هیژ و دهسه لاتهی هه تانه.

ههروه ها له سه ر زوبانی نوحه وه علیه السلام بو مان باس ده کات که به که له که ی خو ی وتوه: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾﴾ [نوح: ١٠-١٢].

واته: پییانم را که یاند که داوای لیخوشبون له پهرودردگارتان بکهن، به راستی تهو خوابه کی زور لیخوشبووه، که تهو هشتان کرد:

- بارانی به لیژمه و ره هه تتان بو دهبارینی

- مال و سامانتان پی ده به خشیت.

- منالتان پی که ره م ده کات.

- باخ و باخاتتان پېدەخشىت، زەويتان بۆ سەوز دەكات.

- روبارتان بۆ بەدى دىنىت.

بەللى خۆشەويستان.. بەراستى تەوبەكردن شتى زۆر سەير و سەمەرە بۆ تەوبەكارەكە بەدى دىنىت، پلەوپايە و مەقامى واى بۆ بەدىنىت كە بەبى تەوبەكردن بەدى نايەت، وەكو: خۆشويستنى خوا، دلنەرمى و نەرم و نيانى، شوكرانەبژىرى، ستايشى خواکردن، لەخوا رازىبوون.. ھەورھا باران بارىن، بەخشىنى مال و سامان، پى كەرەمكردنى وەچە و منال، باخ و باخات، ھەلقولانى روبارەكان. جا ئەوئەندە ناز و نىعمەتى بە دواوئە، كە ھەمىشە لە دواى تەوبەكردنەكەى لە نىو بەرەكەت و ئاسەوارە شىرىنەكانىدا دەھەيىتەو، خواى مەزن من و ئىوئەشى لىيىبەش نەكات.

سەيرىشت لىنەيەت ئەو خواى مەزنە ھەرچى ويستى لىيىت بە حىكمەت و كارجوانى خوى ئەنجامى دەدات.

شەشەم: ھۆكاريكە بۆ سىرىنەوئەى تاوانەكان، نەك ھەر سىرىنەوئەيان بە تەنھا بەلكو دەشىگۆرپىت بە خىر و ھەسەنات:

خواى پايە بەرز دەفەرمويىت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُم جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ [التحریم: ۸]، واتە: «ئەى ئەوانەى

باوہرتان هيٺاوه تهوبه بگهن و بگه پڙينهوه ٻڙلاي خوا، به گه پڙانهويه گي پاڪ و پوخته وه، بهشڪو پهروه ردگارتان به هڙيه وه له گونا هه کانتان خوش ببي و بيسر پڙيه وه و بتان خاته ناو به هه شتانيڪه وه كه روبر به ڙيرياندا ده روات)). كه واته ته وهي تهويه وٽ خوا گونا هه کاني بسر پڙيه وه با تهوبه بکات.

ههروه ها ته فهر موي ﴿وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ﴾ [طه: ٢٠]

واته: ((بهراستي من ليڀوردهم له ناست تهو كه سهي كه تهوبه بکات و باوهر بينيت و کردهوي چاڪ ته نجام بدات و پاشان شوين پي پيامبهري خوا هه لبگريت و بهردهوام بيت تا مردن، تهوا سرجهم تاوانه کاني بو ده سرمه وه)).

ده تهي تهوي ته موي خوا له گونا هه کانت خوش بيت تهوبه بکه و بگه پڙيه ٻڙلاي خواي مه زن.

ههروه ها خواي غه فور و په حيم ده فهر موي: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الّٰذِينَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ﴾ [الزمر: ٥٣]. واته: ((تهي موحه مده! بلي: خوا ده فهر موي: تهي تهو به ندانهم! كه تاوان و هه لهي زورتان ته نجام داوه، توشي ناو ميدي مهن له په حمهت و به زهبي خوا و بليتن: تاوانه کانمان زوره، نه خير.. هه رگيز ناو ميدي مهن، چونكه پهروه ردگارتان زور ليخوشبو و ليڀورده و نه رم و نيانه، بزائن كهوا تهو: له هه موو تاوانيڪ خوش ده بيت، هه رجي تاواني

گه وڙه و ٻچوڪ ههيه له هه مووي خوش دهيت، بيگومان تهو خودايه غه فور و
ره حيمه)).

هه وڙه ها په وڙه دگاري پاك و بيگه رد دهه رموي: ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ
عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ [الفرقان: ٧٠].

واته: -دواي تهوهي خواي مهزن باسي سيفاتي ((عباد الرحمن-بهنده کاني
خوي)) دهکات، که له سيفاتيان تهوهيه: شيرک بو خوا قهرار نادهن، کهس به ناههق
ناکوژن، زينا ناکهن.. پاشانيش هه ره شهي توند له وانه دهکات که تهو کارانه ته نجام
دهدهن و پاشان تهه رموي- ته وانه نهبيت که په شيمان دهنه وه و تهويه دهکهن و
ثيمان دينن و کارو کردهوهي چاک ته نجام دهدهن، تا ته وانه خوا خراپه کانيان بو
دهگوږيت به چاکه، خواش هه ميشه ليخوشبو و ميه ره بانه.

الله اکبر .. ته ماشاي ره حمهت فراواني په وڙه دگار بکهن:

نهک هه ر ليت خوش دهيت!

نهک هه ر دهيسرپته وه!

نهک هه ر قه لهم به خراپه کانتدا دينيت!

نا .. به لکو دهشي گوږيت به چاکه و پله به رزي ..!

فَسُبْحَانَكَ رَبَّنَا! مَا أَعْظَمَكَ.. سُبْحَانَكَ رَبَّنَا! مَا أَكْرَمَكَ.. سُبْحَانَكَ مَا أَحْلَمَكَ..
 سُبْحَانَكَ مَا أَزَافُكَ.. فَسُبْحَانَكَ مَا عَظُمْنَاكَ حَقَّ تَعْظِيمِكَ.. سُبْحَانَكَ مَا قَدَرْنَاكَ حَقَّ
 قَدْرِكَ.. سُبْحَانَكَ مَا شَكَرْنَاكَ حَقَّ شُكْرِكَ.. سُبْحَانَكَ وَبِحَمْدِكَ مَا عَبَدْنَاكَ حَقَّ عِبَادَتِكَ..
 نُقَرِّ بِذُنُوبِنَا وَإِحْسَانِكَ لَنَا وَعَفْوِكَ عَنَّا.. فَالْحَمْدُ عَلَى حِلْمِكَ بَعْدَ عِلْمِكَ وَعَلَى عَفْوِكَ
 بَعْدَ قُدْرَتِكَ.. وَلَكِنَّا نَسْأَلُكَ أَنْ تُعَامِلَنَا بِعَفْوِكَ، وَأَنْ تَغْفِرَ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَقْصِرَ نَا، فَإِنَّكَ تُحِبُّ
 الْعَفْوَ وَالْمَغْفِرَةَ، وَأَنْتَ عَفُوٌّ غَفُورٌ.

ته مانه هه نديک بوون له فه زله کاني تهوبه کردن، نهينيه مه زنه کاني
 تهوبه کردن، سوده زوره کاني تهوبه کردن، بهرهمه کاني تهوبه کردن، که پالنه رن بو
 تهوبه کردن و په شيمان بوونه وه و گه رانه وه.

برای تازيزم .. خوشکي هيژام، هه موو تهم فه زلانه - و جگه له مانه ش
 زورن- تهوه ناهينن له پيناوياندا په شيمان بيته وه و تهوبه بکهيت؟ تهمه سه رفرازي
 توي تيدايه؟ بو ستهم له نه فسي خوت ده کهيت و بهرده وامي له سه ريچي کردن؟!
 بو مه حرومي ده کهي له نزيکبونه وه له خوا و خوا رازيکردن؟

دهيان ريگه که ته شتراني هه لهيه، خراپه، به لام تهوت: با تاقيبکه مه وه بزائم
 چونه ..

دەي ئەم رېگا راستەش تاقى بىكەرەو، -سۆيىند بەو خوا مەزنىي كە بەللىنى
 داوۋە ھەركەس پشتى لىبكات ژيانى لى تەنگ بىكات- دىلئابە كە ئەگەر بە دىللىكى
 پاكەوۋە بىگەرپىتەوۋە و ئەو رېگا راستە بدۆزىتەوۋە و ئەو رېگەيەشەوۋە بە تام و چىژى
 عىبادەت ئاشنا بىي.. ھەرگىز پشتى لىناكەي..

شياوترە بۆ تۆ دەست پىشخەرى بىكەي بۆ كارىك كە ئەوۋە فەزىلەكەيەتى..
 ئەوۋە بەرھەمەكەيەتى!

چون تنزیه بکیم؟

برای خوشه‌ویستم، خوشکی به‌پریم

وه‌کو بته‌وی پیم بلئی: به‌لی، نه‌فسم ئه‌یه‌وی بگه‌ریتته‌وه بو لای
په‌روه‌دگارده‌کی، ئه‌یه‌وی په‌شیمان بیتته‌وه له خراپیه‌کی، نه‌فسم دُنیا بووه له‌وه‌ی
سهر‌فرازی له شوین که‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوه‌کان و ئه‌نجامدانی کاره حه‌رامه‌کاندا
نیه.. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا نازانم چون توبه بکیم؟ له کوپوه یه‌که‌م هه‌نگاو بنیم؟

منیش ئه‌لیم: خوی مه‌زن چاکه‌ی بو هه‌ر به‌نده‌یه‌کی خوی بویت،
هۆکاره‌کانی به‌ده‌سته‌ییانی بو ئاسان ده‌کات و یارمه‌تی ده‌دات، جا منیش باسی
هه‌ندی‌ک له‌و شتانه ده‌که‌م که یارمه‌تیت ده‌ده‌ن و هاوکاریت ده‌که‌ن له بو ته‌وبه
کردن و گه‌رانه‌وه:

یه‌که‌م: ئیخلاص بوون بو‌خوا، یانی ساغ‌کردنه‌وه‌ی نیه‌ت، و پاک‌کردنه‌وه‌ی

دل:

به‌راستی ئیخلاص به‌ سودترین ده‌رمانه نه‌ک بو ته‌وبه‌کردن به‌لکو بو هه‌رچی
ده‌رد هه‌یه، ته‌نانه‌ت مه‌رجه له هه‌رچی کار و کرده‌وه‌یه‌ک ئه‌نجامی ده‌ده‌ی هه‌بی‌ت،
وه‌گه‌رنا لی‌ت وه‌رناگیریت، هه‌ر له وتنی لا‌إله‌ إلا‌الله‌وه هه‌تا لا‌بردنی تازاری‌ک له‌سه‌ر

رېگا پېيويستە ئىخلاص لى ھەمويىدا ھەيىت، ۋەگەرنا دەريئە ۋە بەسەر
خاۋەنە كەيدا، مالى خراپىش سەر بە صاحىبە كەيتى.

بەلى ئەگەر مەۋقۇ نىيەتى بۇ خوا ساغىباتە ۋە دلى پاكىباتە ۋە راستىبات
لە تەۋبە كەندە كەي، ئەۋە پەرۋەردىگار يارمەتى دەدات و كارئاسانى بۇ دەكات، و
ھەموو ئەۋ بەربەست و رېگرانى دىنە رېي تەۋبە كەندە كەي بۇ ئاسان دەكات و
لاي دەبات، كارئاسانى ۋاي بۇ دەكات بە خەيالىشىدا نەھاتىيەت، چونكە ھەر دلىك
كە تامى عىبادەتى چەشت، ھىچ شتىك بە ئەندازەي ئەۋە بەتامتر و بەچىترتر و
خۇشتر و شىرىنتر نىيە لە لاي.

مەۋقىش ھەرگىز ۋاز لە مەحبوب «خۇشويسترا» يىك ناھىيەت ئىللا مەگەر
بۇ يەككىكى لەۋ مەحبوبتر نەيىت.

خوای مەزنىش لە بارەي يوسىفە ۋە ەلىيە السلام دەفەرموى : ﴿كَذَلِكَ
لَنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ [يوسف: ۲۴].

ۋاتە: ئا بەۋ شىۋەيە مان كەرد بۇ ئەۋەي ھەرچى تاۋان و خراپەيە لىي بە
دوورخەينەۋە، بەراستى ئەۋ يوسىفە لە بەندە ساغ و پاك و ھەلبىزىراۋە كانى ئىمە
بوو.

بەرپاستى ھەر كەس موخلىس و ساغ نەبىتتەۋە لە بۆ خوا، شەيتان دەبىتتە
فەرمانرەۋاى دلى، پرى دەبىت لە خراپە و گەندەلى.

ھەربۆيە دەبىنى مرؤف پيش ئەۋەى خوا بناسى و تامى ئىخلاصبوون بۆ خوا و
عيبادەتكردن بچەشيت، شوينكەۋتنى ھەۋا و ئارەزو زالتەرە بەسەرىدا، بەلام ھەركە
تامى ئيمان و ئىخلاصى چەشت و دلى بەھىز بوو، دەبىنى ئەجار دلى زالدەبىت.

شەيخولئىسلام ئىبن تەيمىيە - خوا بە رەھمەتلىكە و پلەى بەرزكا لە بەھەشتى
بەرىنا - ئەفەرمىۋى: «مرؤف ھەركە موخلىص بوو بۆ خوا، خوا پاكى دەكاتەۋە و
ھەلىدەبىرئىت، دلى زىندو دەكاتەۋە و بۇلاى خۆى راپىدەكىشى، لەھەر شتىكى تىرى
دژ بەۋە دوورى دەخاتەۋە. بە پىچەۋانەى دلىك كە بۆ خوا پاك نەبووبىتەۋە، تىبىنى
دەكەى ئەم جۆرە دلانە بە بەردەۋامى خواست و ويست و خوشەويستىيەكى رەھى
تىدايە، ھەرچى داي بەلايدا دلى بۆى دەروات، ھەرچىش دلى بۆى رۆشت دەستى
پىۋە دەگىت، ھەر ۋەكو چلەدار چۆن ھەر بايەك ھەلىكرد لەگەلى دەكەۋىت و باكە
چۆنى بۆى ئاۋھا لارى دەكاتەۋە، ئەمىش ئاۋھا، بۆيە جارى ۋا ھەيە ۋىنە ھەرام و
غەيرە ھەرامەكانىش دەيجولتىنن، تا دەبىت بە ئەسىر و كۆيلەى..، جارى ۋاش ھەيە
دەبىنى ناۋشۆرەت و كورسى و پلەۋپايە راپىدەكىشن، تەماشى دەكەى لە قسەى
ئەمەكە تورە دەبىت، بەلام قسەى ئەۋەكەى تىرى پى خوشە، ئەۋەى ستايشى بكات
لە خۆى نزىكى دەكاتەۋە ئەگەرىش قسەكەى ناھەق بىت، ئەۋەشى سەرزەنشتى

بكات دوژمنایەتی دەکات ئەگەریش قسەى هەقى کردییت. هەندیک جاریش پارە و پوڵ سەر لە دل دەشیوینن و وای لیدەکەن بیپەرستن..، جا هەر کەسیک بە خالصی بو خوا نەسولجییت و نەبییت بە بەندەى، دلێ بە تەنھا ئەو خوا بێ شەریک و هاوتایە نەپەرستییت، بە شیوەیهک کە خوا خۆشەویستەر بییت لە لای لە هەرشتیکى تر و زەلیل و گەردن کەچ بییت بۆى، وەگەرنا هەموو دونیا کردویهتى بە بەندەى خۆى و شەیتانەکان زالبوون بەسەریدا.. هەمووی کردویهتى بە بەندەى خۆى، جا دل ئەگەر پاک نەبییت و بە تەنھا روو لەخوا نەبییت و پرووی لە هەرچی شتى ترە وەرنەگیراییت ئەو هەو بەش پیاردەرە)).

هەروەها ئیبن قەییمی مامۆستامان و قوتابی ئەزیزی شەيخولعیسلام - پەحمەتى خوا لە مامۆستاکە و قوتابیەکەش - ئەفەرموی: ((ئیماندارى موخلیص، لە خۆشترین گوزەراندایە، لە باشترین حال و بارداى، لە گۆشادترین سینگداى، لە ئاسودەترین دلداى، ئەمەش بەراستى بەهەشتیکى پیش وەختە پیش بەهەشتە پاش وەختە کە بەهەشتى ئەبەدیە))

دووهم: موحاسەبەکردنى نەفس:

چونکە موحاسەبەى نەفس هاندەرە بۆ پەلەکردن بۆ کارى خیر، هاوکارە بۆ رۆبەرۆبەوێ وەى تاوان، یارمەتیدەرە بۆ گەیشتنە ئەوێ لە دەست چووه، پلەیهکە

مرؤڙ وا ليدہ کات بزانيٽ چي ٻو ههيه و چي له سهره. هاوياري مرؤڙه ٻو تهوبه کردن و بهردهوام بوون له سهر تهوبه کردند هه.

يادی نه فسي خوت بخهروه و ٿاموژگاري بکه و سه رزنشتي بکه و بيترسينه: پي بي بلي: ٿه نه فسي! بگه پيوه پيش ٿه وهی بمری؛ چونکه مردن له ناكاو دي، مردنی ٿم و ٿه وي ياد بهينه وه.. نازانی مردن مه وعیدی ٿويه؟! گور مالي ٿويه؟! خول فهرشي ژيرته؟! کرمه کانی زه وي ده بنه ٿاشنات؟! ناترسی فريشته ي گيانکيشان يه خهت پي بگري و ٿوش له سهر تاوان کردن بهردهوامی - په نا به خوا-؟! له وکاته دا په شيمانی دادت ٿه دات؟! گريان و دلته نگيت ليوره ده گيري؟! تيا بچيت ٿه نه فسي پشت له ٿاخيرهت ده کهيت له کاتيکدا ٿه وروي له ٿويه و بهره و ٿو ديت؟! پرو له دنيا ده کهيت له کاتيکدا ٿه و پشتي له ٿويه?!

ٿا به و شيويه به بهردهوامی موحاسه بهی خوت بکه و سه رزنشتي بکه و گله يي لي بکه و يادی بهينه وه تا له خوا ده ترسي و ده گه پيوته وه بولای و تهوبه ده کات - خوی مه زن تهوبه ي راسته قينه به من و ٿوش به خشيت-.

سييه م: خوت له و شوينانه دوور بخهروه که تاواني ٿيدا ٿه نجام ده دريت:

وازهينان له و جيگايه ي پيشتر تاوانت ٿيدا ٿه نجامداوه يارمه تيت ده دات بو تهوبه کردن، هه ربويه ده بينيت ٿه و پياوه ي که نه وه د و نو که سي کوشتبوو، کاتيک

ويستى تەوبە بىكات و رۆيشت بۆلای زاناكە و پرسىارى لىكرد، زاناكە پىي ووت:
 «مىللەتەكەت مىللەتتىكى خراپىن، جا لە لە فلانە شویندا جىگایەكى ئاوها و ئاوها
 ھەيە خەلکىكى خوا پەرستىن، برۆ بۆلایان و لەگەل ئەواندا خوا پەرستى بکە» .

چوارەم: واز لە برادەرى خراپ بهێنە:

چونکە تەبىعەتت شت لەوان دەدزىت، بشزانە ئەوان دەستبەردارت نابن و
 وازت لىناھيىنن، بەتايبەت ئەوان شەيتانىان لەپشتەودەيە، زۆر بە توندی و گەرمى
 ھانىيان دەدەن لە بۆ خراپەکارى و تاوان، پاليان پىوھ دەنن و رايان دەکيشن و پەلە
 کيشيان دەکەن، ئاوها بەدبەختن بە دەست شەيتانەکانەوھ -وھک خاى زانا لە
 قورئاندا باسى لىوھ کردوھ-.

ھەرودھا ئەگەر توانيت ژمارە مۆبايلەکەت بگۆرى بىگۆرە، ئەگەر توانيت
 ناويشانی مالىەکەت بگۆرى بىگۆرە، تەنانەت -ئەگەر توانيت- ئەو رپگایەش
 بگۆرى کە پيشتر پييدا ھاتوچۆت دەکرد، زۆر چاکە..، کە وات کرد دلنباھە پشت
 بەخوا رزگارت دەبيت لە شەيتانە مروپيەکان.

چىرۆکىکت بۆ ديگىر مەوھ بە ھىواى پەند لىوھەرگرتنى^۳:

^۳ خالد راشد لە شىرىتى ((أحوال الغارقين)) دا باسى دەکات، ئەلى: پىم گەيشتوھ...

گەنجىك تەوبە دەكات و رېڭاي راست دەگرېتە بەر، دەست دەكات بە نوڭزىڭىز، پۇڭزى سونەتگرتن، تەنەت دەست دەكات بە لەبەركردنى قورشان.. كە خۇي ئەبىننى لەم زىانە پىر تام و چىڭزە، لەم دونيا پىر خۇشە، ھەندىك برادەرى پىشوى خۇي بىر كەوتەو كە ھىشتا لە گىڭزاي بى ئاگايى و دونياى ئارەزوو بازىدا دەتلىنەو، ھەزى كەرد لەو ھى خۇي پىي گەيشتو بە ھەرەمەندىان بىكات، ئەوانىش سوارى ئەم كەشتىە رىزگار كەردە بىن، ئەوانىش بىنە رىزى تۆبەكارانەو. رۆيشت سەردانى كەردن، بەس شەللە نەپۇشتايە..

ئەمەش ئامۇزگاريمانە بۇ ھەموو ئەوانەى تازە تەوبەيان كەردە، تازە ئىلتىزاميان ۋەرگرتو، با ھەرگىز بە تەنە سەردانى ھارپى خراپە كۆنەكانى خۇيان نەكەن، بايەكىك بىن لەگەل خۇيان كە ھاوكارىان بى و كار ئاسانىان بۇ بىكا، نەو كە تىيا بىچن، چونكە زۆرى لە زىرەكى ئەباتەو.

سەردانى كەردن بە مەبەستى ھىدايەتدانىان، بەلام ئەم ھارپى خراپانە، دەستىان كەردە ھىرشكەردن، ھەر كەسە و تىرىكى تىدەگرت، تەعلىقىان لىدەدا و ئەوسايان بىر دەھىنەو، فلانە پۇڭز و فىسانە پۇڭز لە بىر نايە؟! ئاوا و ئاواھات لەگەلمان نەكەرد...؟! بە دەنگى بەرز و بە قاقا پىدەكەن، ئەویش لايان ھەستا، بەلام دواى چى؟! ئەو ھى ھەندىك شتىان لە دەرونىا دروستكەرد، دىسانەو كىشمەكىشى دەرونى لە ناخىو دەستى پىكەرد.

دوای چەند رۆژنیک ھاتن بۆلای و وتیان: ئەمانەوی سەفەرێک بکەین بۆ ئەم نزیکانە بە مەبەستی کڕینی ئۆتۆمبیلێک، جا ھەز ئەکەین یەکیکمان لەگەڵ بێت خوامان یاد بخاتەو و پێش نوێژیمان بۆ بکات و فیڕی قەصر و جەمەمان بکات.

ببینە شەیتان و دار و دەستەکەیی چۆن ئەیەوێت لە دەرگای خێرەو توشی شەپت بکات؟!!

ئەو ھەبوو شەیتان سەفەرکردنی لاخۆش و جوان کردەو، بۆیە پازى بوو، بەلام شەللا پازى نەبوايە، ھەزار خۆزگە پازى نەبوايە..

ئەو شوینەیی ئەوان بۆی چوون بە ئاشکرا سەریبچى خوای مەزنى تیدا ئەکرا، لەو ئۆتۆمبیلێکی خۆشیان بە کرى گرت و وتیان تۆ لیڤە بمینەو و خۆیان رۆیشتن دەستیان کرد بە پیلان گێران کەوا چۆن بیگێرەو بۆ رێگای گەندەلێ و چەوتی و سەریبچى خۆیان.

ئەو شەو ھەیان لە نیو گۆرانی و عارەق خواردن و ئافرەتی داوین پيسدا برده سەر، ئەو ھەزارەش لەو چاوەرپیی دەکردن.

رۆیشتن لەگەڵ یەکیک لەو داوین پيسانەدا رێککەوتن لەسەر ھەرچێەک دەیەوێت، پارەى چەند بار پێدەدەن، بەس بتوانیێت ئەو ھاورپێیەیان لە خشتە بەریت و کاری خراپەى لەگەڵدا بکات.

اللہ اکبر.. ئەو رۆيشت ھىدايەت يان بىدات رېي خويان نىشان بىدات، بەلام ئەمان نەخىر، ئەيانەھوي ئەھەي بەسەر بەيىن.. سەرى لە زىنا كىرنەھە دەربىكەن، تەننەت مالى خۇشيان لەو پىناوھەدا دەبەخىش، بىروانە ھاورپى خراپ چۆنە؟! بىردىيان بۆلای، ئەويش كاسىتېك گۆرانى و عارەقى لەگەل خۆى بىرد.

جا عارەقىش عەقل نەھىل، گۆرانىش بەرىدى زىنايە.

ھەردوولا تەنیا كەوتن. ھىچ كور و كچىكىش تەنیا ناكەون مەگەر شەيتان سىيەميانە.

بەردەوام ھەر فرىوى دەدا، ھەتا پەرداخىك عارەقى بەخۆرددا، پاشان يەككى تر و پاشان يەككى تىش، پاشان ھەرامەكەش رويدا و زىناي لەگەل كىرد -خو پەنابىدات-.

بە چەند ساتىكى كەم ئەو بىنايەي كە ماوھەيەكە شەكەت بوو تا دروستى كىردو، بەلام بەدەستى خۆى روخانى.

پاشان خەوتن.. ھەر بەو ھالە و بەو سەرخۆشەوھە -خو پەنابىدات-.

كە بەيانی بووھە شەيتانە مەويەكان -ھاورپى خراپەكانى- زوو ھاتن و دايان لە دەرگا. قاقاي پىكەنىنىشيان ئەو ناوھى داگرتبوو.

ئهو داوین پیسه زیناکاره دهراکاهی بو کردنهوه.

وتیان: ها چیتکرد؟! دهنگوباس؟! مژدهی چیت پییه؟!!

ئهویش وتی: مژدهتان لیبت، هه موو شتیکی کرد، عارهقی خوارد، پاشان
زینای کرد و پاشان خهوت .. ئهوه تا به پوتی له نیو جیگاکی خهوتوه.

ئهوانیش رۆیشتن بۆلای به پیکه نین و تانه و تهعلیق وهشاندهوه، بو ئهوهی
بیداری بکه نهوه له جیگاکی خوی.

بیداریان کردهوه .. فلان کهس .. فلان کهس ..؟؟!

وهلامی نه دایه وه ..!

دیسانه وه بانگیان لی کرده وه .. فلان کهس .. فلان کهس ..!

ئهو لایان پی کرد .. ئهو لایان پی کرد .. هه لیان گه رانه وه .. نه خیر سودی
نییه و وه لام ناداته وه ...

ته ماشای ئه م موسیبه ته بکه ..:

عارهقی خواردوه و زینای کردوه و خهوتوه و هه ر ئه و شه وه مردوه له سه ر
جیگه کهی .. إنا لله وإنا إلیه راجعون ..

ٲه مانه چ براده ريکن.. بو مه گهر نه رويشت هيدايه تيان بدات..؟!

ههر بويي پيغه مبهري خوا صلى الله عليه وآله وسلم ده فهرمويٲ: «الْمَرْءُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ؛ فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكُمْ مَنْ يُخَالِلُ».

واته: مروٲ له سهر ديني هاوريٲكه يه تي، جا بويي ووريا بن بزائن هاوريٲه تي كي ده كه ن.

كه ته ليم براده ري خراپ هه موان بيريان بو ته و هاوريٲ و براده رانه ته پروات كه به ره و عاره ق خواردن و جگهره كي شان و ماده هوشبه ره كان و داوين پيسي و باقي تاوانه مه عرفه كاني تر مروٲ راده كي شن.

به ليٲ بيگومان ته مانه براده ري خراپن و زوريش خراپن و سهرى موسلمان له و موسيبي ته گه ورانه وه ده رده كه ن، به لام براده ري خراپتر هه يه وه كو ته مان به لكو - به خوا- له مانه خراپ تريشن، ته وانه ش بريتين له و كه سانه ي كه بير و بوچوون و عه قيده يان گه نيوه، پر مي شيكيان له شوبه هه يه.

٤ رواه أحمد و الحاكم أبو داود والترمذي وحسنه وصححه الحاكم و الذهبي و النووي، وجود إسناده شعيب الأرناؤوط وحسنه الألباني.

جا ئەصلى كىرنى تاوان يان شوبهە و بىروبۇچونە يان شەھوۋەت و ھەوا و ئارەزە، جا ئەوھيان كە لەبەر شوبهە و عەقىدەيە زۆر خراپترە لەوھيان كە لەسەر شەھوۋەت و ھەوا و ئارەزە، تەنەت كەمتر ئومىدى تەوبە كىرنى لىدە كىرت، درەنگەر و گرانترىش تەوبە دەكات. ھەر بۇيە ئەبىت زۆرتر خۇپارىزى لە كۆمەلى يەكەمىيان بىكرىت تا كۆمەلى دووھىيان، ئەمەش بەبى بەكەم تەماشا كىرنى كۆمەلى دووھەم، چونكە دووھىشيان بەرىدى يەكەمىيانە.

پىنجەم: بىر لە عاقىبەت و زەرەر و زىيانى تاوانەكان بىكرەو:

چونكە ئەگەر مەزكۇر زانى تاوانەكان عاقىبەت يان خراپە و داھاتوويان رەشە، سزاكەي لە بۆسەدايە و چاوەرپىيەتى، واى لىدەكات پىش ھەموو شتىك واز لە تاوان كىرن بەيىت و تەوبە بىكات لە تاوانەكان.

تاوان و سەرىپچى زەرەر و زىيانەكانىيان زۆر زۆر گەورەيە، سزاكانى ھەمەجۆرە، ئىتر چى لە دونيا بىت يان لە دواپۆژ، لەسەر ئاستى تاكەكان بىت يان لەسەر كۆمەلگەكان، لەوانە، زۆر بە كورتى:

۱. مەحرۇم بوون لە زانستى شەرىعى.

۲. مەحرۇم بوون لە رزق و پۆزى و كار و كەسابەت.

۳. نەمانى بەرەكەت. بەرەكەتى رزق و پۇزى، بەرەكەتى زانست، بەرەكەتى تەمەن.. ھتد.

۴. بەر لەعنەتكەوتنى لە لايەن ئاژەلانەوہ.

۵. ئەو دلتەنگى و بى تاقەتیهى كە سەر دلى دادەگريّت چ لە نيوان خوئى و خەلك بيت؟ يان لە نيوان خوئى و خواى مەزن.

۶. رەشبوونى دل.

۷. تاريكى دل.

۸. تەسكى و تەنگى دل.

۹. خەمبارى دل.

۱۰. ئيش و ئازارى دل.

۱۱. دلەپراوكى.

۱۲. گرانبوونى كار و بارەكان لەسەرى.

۱۳. رەش ھەلگەرانى دەم و چاو.

۱۴. مەحروم بوون لە تاعەت و عىبادەت، كە پيئەچيّت بەھوى تاوانيكەوہ، دەيان كارى خيّرت لە دەست بچيّت، ھەروەك چۆن بەھوى تاوانيكەوہ كار و كەسابەت و خيّرئىكى زۆرت لەدەست دەردەچيّت.

۱۵. تهمهن کورتي.

۱۶. کهم سهرکه وتن، که مجار سهرکه وتنو دهبيت له کارو باره کانيدا.

۱۷. گيرانه بونی دوعا.

۱۸. نه مانى به خششى خويى و ناز و نيعمهت.

۱۹. نقوم بون له تورپي خه شم و نيقمهت.

۲۰. له شومى و غهړي تاوان نه وهيه: تاوانى تر به دواى خویدا دینیت.

۲۱. کزبونه وهى چرای تهوبه.

۲۲. راهاتن له سهر تاوانکردن.

۲۳. غيرهت له دلدا کز دهکات تا وای لیډهکات به ته واوهتى دهیرینیت.

۲۴. شهرم و حهيا له ئینساندا کز دهکات تا وای لیډهکات دهبيتته پيشهوا له

پيشهرمى و بيحه ياييدا.

۲۵. تاوانکردن وا دهکات پهروهردگار به کهم و سوک ته ماشای بکات - خواى

مهزن په نا بدات -.

۲۶. گهوره راگرتنى پهروهردگارى پايه بهرز له دلدا لاواز دهکات.

۲۷. بەردەوام بوون لەسەر تاوان کردن وا دەکات خوای مەزن سبىحانە و تعالى بەندەکەى لەبەر بکات و بیداته دەستی نەفسى خۆیى و شەیتانەو، -پەنا بە پەرەردگارى مەزن-.

۲۸. لە زیانەکانى تاوانکردن ئەوێه: زەرەرەکەى هەندىک جار سەردەکیشى بۆ دەورەبەر.

۲۹. لاوازکردنى بىر و هۆش و عەقل.

۳۰. مۆردانە سەر دل.

۳۱. ترس و بىم دل دادەگریت، ئەو ئەمان و دلنیاىیەى ئەوسای نامىنیت.

۳۲. تاوانکردن مەزۇق بى ریز دەکات دواى ئەوێ بەرپیز و شکۆ بوو.

۳۳. ئاخىر شەپى.

۳۴. سزای دواړۆژ.

۳۵. دواى ئەوێ بەندەى خوا بوو دەبیتە بەندەى هەزارەها شەیتانى مەزۇى و جنۆکەى، هەزارەها هەوا و ئارەزوى بیکەلک.

۳۶. هەروەها لە زیانەکانى تری تاوانکردن: لە دەستچونى بە نرخترین و گرانترین و بە بەهاترین شت کە ئەویش بریتىه لە: کات، کە هەرگیز و بە هیچ شتیک تەعويز ناکریتەو و بۆى ناگەریتەو.

به کورتی زیانه پیسه‌کانی تاوانکردن له‌وه زۆرتن که کورتته‌لبه‌ئیرین و
 حه‌صر بکرین. هه‌روه‌کو چۆن سو‌ده چاکه‌کانی تاعه‌ت و عیباده‌تکردن له‌وه زۆرتن
 که کورتته‌لبه‌ئیرین و حه‌صر بکرین، به کورتتر: هه‌رچی خیری دونیا و ئاخیره‌ت
 هه‌یه له تاعه‌ت و عیباده‌تکردن دایه، هه‌رچی شه‌ر و خراپه‌ی دونیا و
 ئاخیره‌تیشدا‌یه له تاوان و سه‌رپێچی‌کردنی خوا‌دایه.

شه‌شه‌م: زۆربیر بکه‌روه له به‌هه‌شت و دۆزه‌خ:

بیری که‌وره‌یی به‌هه‌شت و ئه‌و ناز و نیعمه‌ته‌ی به‌ئینه‌وه که خ‌وای به‌خشنده
 تییدا ئاماده‌ی کردوه بو‌ گۆپ‌رایه‌لی کاران، هه‌روه‌ها بیری جه‌ه‌ننهم و ئه‌و سزا و
 ئیش و ئازارانه‌ی به‌ئینه‌وه که تییدا ئاماده‌کراوه بو‌ سه‌رپێچی که‌ران. ئاوها
 هه‌میشه له نیوان ئومید و ترسدا بژی تا خ‌وای په‌روه‌ردگار له به‌هه‌شته‌که‌ی خ‌وی
 به‌هره‌مه‌ندت ده‌کات.

حه‌وته‌م: خ‌وت سه‌رقاله‌که به کاریکی سو‌ودبه‌خش و له ته‌نیایی و ده‌ست
 به‌تالی دو‌وربکه‌وه:

چونکه نه‌فس ئه‌گه‌ر سه‌رقالی نه‌که‌ی به گۆپ‌رایه‌لیه‌وه سه‌رقالت ده‌کات به
 سه‌رپێچیه‌وه.

بەتالى و بىكارى سەردەكىشى بۆ ھەلدىر و لەپىلادان و مودمىن (مۇدىن) بوون، ھەروھە سەردەكىشى بۆ ھارپىيەتى كىردنى خەللىكانى بى كەلك و خراپ. ھەر لە كۆنىشەو و تراو: كات وەكو شمشىر وايە گەر نەپىرى دەتېرىت.

ھەشتەم: بە گۆيى ھەوا و ئارەزوت مەكە:

ھىچ شتىك نىيە بە ئەندازەى ھەوا و ئارەزوو مەترسىيان بۆ سەر مەروۇ ھەيىت. بەلى! ھىچ شتىك نىيە بە ئەندازەى ھەوا و ئارەزوو مەترسىيان بۆ سەر مەروۇ ھەيىت. ھەربۆيە دەبىنىت خاى پەرەردگار دەفەرموئىت: ﴿أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ لِلْهَةِ هَوْنَهُ﴾ [الفرقان: ٤٣]، جا ھەركەسىك دەيەوى تەوبەيەكى نەصوح بىكات، دەبىت خوى لە شوئىكەوتنى ھەوا و ئارەزو دارنىت، ئەبىت پى بەپىي شەرع ھەنگا و بنىت. ئەلئىن: بۆيە بە ھەوا و ئارەزو و تراو ھەوا، چونكە خاوەنەكەى ھەوا ئەداتە نىو دۆزەخەو - خوا پەنا بدات -.

نویهم: دوعا کردن:

تہمہ شیان لہ بہ سودترین ھوکارہ کان و ئاسانترین دہرمانہ کانہ، دوعا کردن
دوژمنی بہ لا و موصیبہ تہ، بہرہ نگاری دہ بیئتہوہ، چارہ سہری دہ کات، سوکی
دہ کاتہوہ، نایہیلیت.

ہمیشہ دوعا بکہ خوی مہزن تہوبہیہ کی نہ صوح و ساغ و راستہ قینہت
پی بہہ خشی.

ہہرچی پھیامبہرہ دوعای کردوہ خوا تہوبہی لی قبول بکات، تہوہ دووہم
گہورہی پھیامبہرانہ ئیبراہیم علیہ السلام دہفرمویت: ﴿رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ
دُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُّسْلِمَةً لَّكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۸].
تہوہش سہرداری ہہموویان موحمہدہ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم دہفرمویت: «رَبِّ
اغْفِرْ لِي وَتُبْ عَلَيَّ إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ». بہ لکو زیگیری سہرجہم بہندہ سالحہ کانی
خوی مہزن بریتی بووہ لہ: ﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمَّاكَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ [۱۶].
[آل عمران: ۱۶].

بہراستی ہہقہ لہسہر تہو کہسہی تہیہویت بہراستی تہوبہ بکات و
بگہریتہوہ، دوعا زور بکات و زور پیاریتہوہ کہ خوی تہوبہوہرگر لی خوش بیت

و تەوبەكەى لىۋەربىگىت، بە دواى ئەو كات و سات و حالەتەنەدا بىگەرپىت كە
ئومىدى ۋە لامدانەۋەى دوعاى تىا دەكرىت.

ۋەكو دوعاكردن لە كۆتايى شەو و كاتى سەحەر، لە سوجدەدا، لە نىۋان
بانگ و قامەتدا و ..هتد.

ئىبنولجەوزى دەلىت: «ئەى تاۋانبار! لەبەر دەرگاي غەففار راۋەستە، ئەو
كاتەى ھەمووى نوستە، بە زمانى پۆزشەۋە بىللى ئەۋەى لە ھەستتە، سەرت داخە،
دوعا لە دواى دوعا بىكە، درىژى بىكە، قەيناكا، بلى: ئەى پەرۋەردگارەكەم! ئەى
بىسەر و بىناى چوون و ھاتنەكەم! لە ھەژارى و نەدارى زياترم نىيە پىيى لە دەرگات
دەم؟ تا داۋاي ناز و بەخششى تۆى پى بىكەم؟ شەرمەزارى بەر دەرگاتم...».

دەيەم: ھەرۋەھا لەو شتانەى تر كە يارمەتيدەرن بۆ تەوبەكردن و گەرانەۋە:

ھىوا كورت بوون، يادى قىامەت كرىن، تىفكران لە قورئان، شەرم و
حەياكردن، بىركرنەۋە لە سودەكانى خراپەنەكردن، نەزەرنەكردن، ئاگادارىكردى بىر
و ھۆش و ختورە، چونكە سەرەتاي ھەرچى تاۋانىك ھەيە ختورە و

° كە لە ھەستت داىيە، لە ناخت داىيە.

بىرلىككە ئىگە بولۇپ... لەگەڭ چەندىن ھۆكۈرى تىر كە يارمەتيدەرن بۆ تەوبە كىردن و
بەردەوام بوون لەسەرى.

مەرجمى انى تەي يىمى راجى

براى ئازىز و خوشكى بەرپىزم ..

تەوبە كىردىن كۆمەلەك مەرجمى ھەيە ئەيىت تەيىدا بەدى بىت ۋە گەرنە ئەو
تەوبە كىردىنە بە گەرنە ۋە ھەقىقى ھەژمار ناكىت، جا بۆ ئەۋەى تەوبە كەت لى
قبول بىرەت ئەيىت ئەم سى ۋ چوار مەرجمى تەيىدا بىت:

يەكەم: يەكسەر ۋازبەيىنى لەو گوناھەى تەوبەى لىدەكەى:

ھىچ كەسەك ۋا نەزانى تەوبەى كىردە ۋ تەوبە كىردەكەى عەيىبى نىە لە
ھەمان كاتىشدا بەردە ۋامە لە تاۋان كىردىن، بەدەم ئەلى: استغفرالله، دەستى ئەلى: نە
ۋەللا!

بەلام ئەگەر ھاتو تەوبەى كىرد ۋ بەراستى ۋازبەيىنا، سوريىش بو لەسەر
ئەۋەى جارىكى تر نەگەرپىتەۋە، ھۆكارەكانىشى گرتە بەر بۆ دوركەۋتەۋە، بەلام
دۋاى ماۋەيەك دىسانەۋە گەرايەۋە بۆ ئەنجامدانەۋەى، ئايا تەوبەكەى درۋستە؟!

لىرەدا زانايان خىلافيان ھەيە، راي پەسەندىش لە مەسەلەكەدا ئەۋەيە: ئەگەر
كەسەك تاۋانىكى ئەنجامدا پاشان تەوبەيەكى راستەقىنەى لىكرد، سوريىش بو
لەسەر ئەۋەى جارىكى تر نەگەرپىتەۋە، ھۆكارىشى گرتە بەر بۆ دوركەۋتەۋە..

بەلەم نەفس و شەيتان و ھەوا و ئارەزو زالبوونە سەرى و جارىكى تر تاوانەكەيان پىكر دەو؟ ئەوا تەوبە پىشۋەكەي قبولە - **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** - و بەتال نابىتتەو، بەلەم بۆ ئەم تاوانەي كە تازە ئەنجامى داو تەو، ئەبىت تەوبەيەكەي تازە بىكاتەو - وەك چۆن لەو دەويپش تەوبەي كەرد -، ئىتر ئا بەو شىۋەيە كە دواي تاوان گەپرايەو، دىسانەو تەوبە دەكاتەو، ئەمەش خالىكى گىرگە و ئاگادارىيە و دەستى پىۋە بگرە و لە فېلى شەيتان بە دوربەكەو.

دووم: پەشيمان بوونەو لەو تاوانەي لىت وەشاو تەو و تەوبەت لىكردەو:

بەپراستى چاۋەپى تەوبە ناكى مەگەر لە كەسىك پەشيمان بىت لەو، ئەنجامى داو، دلتەنگ بىت بەو، لىي وەشاو تەو، خەمبارىت بەو، نەفسى خەلەتەندى، شەيتان زەفەرى پى بردەو، شويىنى ھەوا و ئارەزوى كەوتەو.

ھەربۆيە كەسىك كە باسى تاوانە پىشۋەكانى خوى دەكات و فەخر و شانازى پىۋە دەكات بە تۆبەكار و پەشيمان لە قەلەم نادى، ھەروەك پەيامبەر صلى الله عليه وآله وسلم ئەفەرموى: **«الْندَمُ تَوْبَةٌ»** واتە: «پەشيمان بوونەو برىتيە لە تەوبە كەردن». ھەروەھا بە داىكە عايشە فەرمويەتى: **«يَا عَائِشَةُ إِنْ كُنْتَ أَلَمْتَ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ**

^٦ رواه حمد وابن ماجه والحاكم وصححه، وحسنه شعيب الأرناؤوط وصححه الألباني، من

حديث عبدالله بن مسعود.

وَتُوبِي إِلَيْهِ، فَإِنَّ التَّوْبَةَ مِنَ الذَّنْبِ النَّدْمُ وَالِاسْتِغْفَارُ^٦. يانى: ئەي عائىشە ئەگەر تاوانىڭ توش ھاتتو، داۋاي لىخۇشبون بىكە لە خوا و تەۋبە بىكە و بىگەرپتو بۆلای، چونكە تەۋبە كىردن لە تاوان ئەۋدە: پەشيمان بىيتەۋە و داۋاي لىخۇشبون بىكە.

خوشك و براى سەنگىنم..

خوای مەزن پىي خوشە پەشيمانى و زەلىلى لە بەندە كەيدا بىينىت، ھەر بۆيە كە تەۋبە يەك دەكەيت پەشيمان بەرۋە و دان بە ھەلەي خۆتدا بنى و بلى: پەرۋەردگارا ! ئەۋەي لىم ۋەشايەۋە لەبەر ئەۋە نەبو ھەقى تۆ بەكەم بزانم، يان ئىنكارى ئاگاداربونى تۆ بىكەم، يان بەلئىنەكانت بەكەم بزانم..

پەرۋەردگارا ! تۆش زاناترى، ئەۋەم لىۋەشايەۋە نەفس و شەيتان و ھەۋا و ئارەزو زالبون بەسەرمدا، و بە تەماي لىخۇشبونى تۆ، بە ھىۋاي بەخشىنى تۆ، بە گومانى خىر بردن بە تۆ، بە ئومىدى فەزل و كەرەمى تۆ، بە تەماي فراۋانى نەرمونىانى و پەجمەتى تۆ، نەفسم بە گەرەبى پەجمەتى تۆ فرىۋى دام، جوانى

^٦ رواه البخاري ومسلم، وهذا لفظ: أحمد والبيهقي.

ستري تۆ به سهرمدا، له گهل ته مانه شدا نه زاني خۆم يارمه تيدام بۆ ته نجامداني، به لام
ئىستا ده زانم هه له، هيچ ريگايه كيشم نيه په ناي بۆ بهم جگه له تۆ نه بيت..

ئهى خوايه! زولم له نه فسى خۆم كرد ليىم خوش به..

سييه م: سور بوون له سهر نه گه پانه وه بۆ ته و تاوانه:

ته وهى كه سيك قبول نيه كاتيک ته وه بکات، نيه تى دووباره گه پانه وى
هه بيت ته گهر بۆى بلووت، به لكو ته گهر ته يه ویت ته وه كهى راسته قينه بيت و خوا
ليى وهى بگريت: سهره تا پيوسته يه كسهر ده سته بردارى تاوان كردن ببى، پاشان
په شيمان بيته وه له وهى ته نجامى داوه، ههروه ها بپيار بدات له داها تو دا
نه گه پیتته وه بۆ تاوان كردن و سوريش بيت له سهر ته م بپياره ی.

چواره م: گه پاندنه وهى مافه كان «المظالم» بۆ خاوه كانيان:

ئهو سى مه رجه ی پيشو پيوسته له هه موو ته وه كردنيكدا هه بن، به لام
ئه ميان له كاتيکدا ده بيت ته گهر ها توو تاوانه كه په يوه ندی به مافی
ئاده ميزاده كانه وه هه بوو، -ته گهر ته يه ویت ته وه كهى راست و قبول بيت- ته وه
پيوسته له سهرى مافه كانيان بۆ بگه پیتته وه، له بهر فه رموده كهى ته بو هوره يره
كه له سه حیحى بوخاريدا ها توو، ته لى: په يامبه رى خوا صلى الله عليه وآله وسلم
فه رمويه تى:

«مَنْ كَانَتْ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَخِيهِ فَلْيَتَحَلَّلْهُ مِنْهَا فَإِنَّهُ لَيَسَّ ثَمَّ دِينَارٌ وَلَا دِرْهَمٌ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُؤْخَذَ لِأَخِيهِ مِنْ حَسَنَاتِهِ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ حَسَنَاتٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتِ أَخِيهِ فَطُرِحَتْ عَلَيْهِ».

واته: «ههركه سيك زولمی له كه سيك كرده و مافی له سه ره، گیانی بیت یان مادی..، با ته مړو گهردن تازایی لی بکات پیش ته وهی رپوژیک بیت نه دینار و نه دیره هم سوودی پی ناگه یه بیت، جا ته گهر لهو رپوژدها كرده وهی چاکی هه بیت لی دهریت به ته ندازهی مافی خاوهن مافه كه، خو ته گهریش چاکی نه بیت له كرده وه خراپه كانی كبرای خاوهن ماف هه لده گیریت و دهریت به كول سته مكاره كه دا».

جگه له م مهرجانه ش هه نديك مهرجی تر هه ن كه ته بیت له ته وبه كرده كه دا هه بیت، له وانه:

أ- ساغ و بیخهوش بوون بو خوای پاك و بی عهیب:

به و پییهی كه هو كاری ته وبه كرده كه خوشویستن و به گهره پراگرتنی خوا و به تاما بوونی پاداشت و ترسان له سزای خوای گهره بیت. هه ربویه ده بینیت خوای پاك و بی په له ده فهرموی ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [النساء: ۱۴۶].

واته: -شويني ٿو مونافيڦانه خواري خوارو هدي دڙهه - تنهنا ٿوانه يان نه بڻت ڪه: تهوبه ي راسته ڦينه يان ڪرد و پيا باز يان گوڙي به ٿي خلاص و ڪار و ڪرده و ه يان چاڪ ڪرد و ٻو خوا سولڦيان به روڪهش و به ههناو، ديندار يان له ٻو خوا ساغ و بيخهوش ڪرده وه، ٿا ٿوانه له گهل ٿيمانداراندا ده بن.

به ڪورتي: ٿه بڻت مه به ستت تنهنا و تنهنا خوي پايه به رز بڻت و هيچ مه به ستي ڪي ترت نه بڻت له تهوبه ڪردنه ڪه، ٻو نمونه:

وازهينانه ڪهي له تاوان ڪردن، له بهر ٿه وه نه بڻت ڪه تواناي ٿه نجامداني نه ماوه، يان تواني ٿه وه نه ماوه جاري ڪي دي بگهڙي ته وه، يان له ترسي قسه ي خه لڪ وزابهينيت.

بهو ڪه سه ناوتريت تهوبه ڪار ڪه له بهر سومعه تي وازي له تاوان ڪردن هيناهه، يان ٿه گهر بهرده وام بڻت له سهر ٿه و تاوانه خاوهن ڪاره ڪه يان سهروڪ دائيره ڪه له ڪاره ڪهي دوري ده خاته وه.

بهو ڪه سه ناوتريت تهوبه ڪار ڪه له بهر ٿه وه ٻو تهندروستي خراپه، يان ٿه گهر بهرده وام بڻت لاوازي ده ڪات، هيڙه ڪهي جاراني نامينيت، ٻو نمونه: ڪه سيڪ واز له زينا ڪردن بينيت له بهر ٿه وه توشي نه خوشيه ڪوشنده ڪان نه بڻت، يان ٿه گهر بهرده وام بڻت لاشه و زاڪيره ي لاواز ده ڪات.

هه روه ها بهو كه سه ناوترى توبه كار كه وازى له عارهق خواردنه وه، يان قومار، يان كاره خراپه كانى تر هيئا بيت، له بهرته وهى ثيفلاس بووه و پارهى پى نه ماوه.

هه روه ها بهو كه سه ناوترى توبه كار كه تواناى تاوان كردنى نه ماوه له بهر هو كارى كه له ژير دهسه لاتی نه مدا نيه، وهكو دروژنيك لال بيت، يان زينا كارى كه تواناى جوتبونى نه مينيت، يان دزيك به هوى روداو يكه وه دهسته كانى له دهست بدات و ئيتر نه توانيت دزى بكات.

جا نهوانهى له بهر نه حاله تانه و هاوشيوه كانى واز له تاوان كردن ديئن، هه ميشه حهزيان له نهجامدانى نهو تاوانانه يه، نه گهريش بويان بلويت نه نجامى دهدهن، كه بوشيان دهست نادات داخى بو دهخون، ته مه نناى كردنى ده كه ن.

خوای مه زنيش بيدهسه لاتی تاواته خوازی، وهك بكهرى كار كه حساب كردوه.

نه وه تا په يامبهرى خوا صلى الله عليه وآله وسلم دهفه رمويت: - وهك له حه ديسه كهى نه بو كه بشهى نه نمارى هاتوه:-

«إِنَّمَا الدُّنْيَا لِأَرْبَعَةِ نَفَرٍ، عَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا وَعِلْمًا، فَهُوَ يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَيَصِلُ فِيهِ رَحْمَهُ، وَيَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَفْضَلِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٍ رَزَقَهُ اللَّهُ عِلْمًا، وَلَمْ يَرْزُقْهُ

مَالًا، فَهُوَ صَادِقُ النِّيَّةِ، يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ بِعَمَلِ فَلَانٍ، فَهُوَ بَنِيَّتُهُ فَأَجْرُهُمَا سَوَاءٌ، وَعَبْدٌ رَزَقَهُ اللَّهُ مَالًا، وَلَمْ يَرْزُقْهُ عِلْمًا، فَهُوَ يَخْطُ فِي مَالِهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ، لَا يَتَّقِي فِيهِ رَبَّهُ، وَلَا يَصِلُ فِيهِ رَحِمَهُ، وَلَا يَعْلَمُ اللَّهُ فِيهِ حَقًّا، فَهَذَا بِأَخْبَثِ الْمَنَازِلِ، وَعَبْدٌ لَمْ يَرْزُقْهُ اللَّهُ مَالًا وَلَا عِلْمًا، فَهُوَ يَقُولُ: لَوْ أَنَّ لِي مَالًا لَعَمِلْتُ فِيهِ بِعَمَلِ فَلَانٍ، فَهُوَ بَنِيَّتُهُ فَوَزَرُهُمَا سَوَاءٌ^٨.

واته: «(حالیٰ تہہلی دوینا وہکو حالیٰ تہم چوار کہسہ وایہ، کہسیک خوائ بالادہست مال و زانستی پی بہخشیوہ، تہویش بروات تہقوای خوائ پی بکا و سیلہی رجمی پی بگہیہنیّت و رہچاوی مافہکانی خوائ پیبکات، تا تہمہیان بہرزترین پلہ و مہنزیلہتی ہہیہ.

ہہروہا کہسیک خوائ مہزن زانستیکی پی بہخشیوہ، مالی پی نہبہخشیوہ، بہلام نیہتی پاکہ؛ تہلی: تہگہر پارہم ہہبواہیہ وہکو فلان کہسم دہکرد، جا بہپی نیہتہکہی پاداشت دہدریتہوہ، لہ تہجریشدا وہکو یہک وان.

^٨ رواہ أحمد والترمذی وقال: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وحسنہ شعیب الأرناؤوط وصححہ الألبانی.

هەر وەھا كەسك خاى مەزن مال و سامانى پى بەخشيوه، زانستى پى
 نەبەخشيوه، تەروا بە هەوەس و هەوا و ئارەزوى خۆى و بەبى عيلم دەيبەخشيتهوه،
 نە لە خوا دەترسى لەو پارەيهى كە لەلايهتى، نە سيلەى رەحم بە هۆيهوه
 دەگەيه نيت، نە رەچاوى مافەكانى خواش دەكات تيبدا، جا ئا ئەمە لە خراپترين
 مەنزىلەت و پلەدايه.

هەر وەھا كەسك خاى مەزن نە مالى پى بەخشيوه نە زانست، جا ئەلى:
 ئەگەر پارەم هەبوايه وەك فلان كەسم دەکرد، ئەميش بە نيهتى خۆى لەگەلدا
 دەكرىت، و لە تاوانيشدا وەكو يەك وان).

سوديك:

ئەم فەرمودەيه گەورەيى و گەنگى زانستمان بۆ دەرەخات، دەبينى لە هەر
 چوار حالەتەكەدا هۆكارەكە عيلمە، كە چاكە بەهۆى عيلمە وەيه كە خراپە بەهۆى
 نەبونى عيلمى شەرعيە وەيه:

كەسى يەكەميان: مال و زانستى پى بەخشيوه..

كەسى دووهم: زانستى پيبەخشيوه، مالى پينەبەخشيوه.

كەسى سيبەم: مالى پيبەخشيوه، زانستى پينەبەخشيوه.

كەسى چۈرەمىيان: نە زانستى پىيەخشيويه نە مال.

ب- ھەرۈھە داننان بە تاوانندا:

چونكە مومكىن نىيە مەرۇف تەۋبە بكا لى شتىك و بە تاوانى نەزانيىت، ھەربۇيە ئەيىت دان بە ھەلەى خۇيدا بىيىت.

ھەرۈك لى ھەرمودەكەى عائىشەدا ھاتو ھە صەحيى بوخارى، پەيامبەرى خوا صلى الله عليه وآله وسلم پىيى ھەرمودە: «يَا عَائِشَةُ إِنَّ كُنْتَ أَلَمْتَ بِذَنْبٍ فَاسْتَغْفِرِي اللَّهَ وَتُوبِي إِلَيْهِ فَإِنَّ الْعَبْدَ إِذَا اعْتَرَفَ بِذَنْبِهِ ثُمَّ تَابَ، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ». يانى: ئەى عائىشە ئەگەر تاۋانىكت توش ھاتوۋە، داۋاى لىخوشبون بكا لى خوا و تەۋبە بكا لى، چونكە ئەگەر بەندە دان بە تاۋانەكەى خۇيدا بىيىت و پاشان تەۋبە بكات و بگەرپتەۋە، خۋاى گەۋرە تەۋبەكەى لىۋەردەگريىت.

ج- ئەيىت تەۋبەكە لى كاتىكدا يىت قبول بكرىت:

كە برىتيە لى پىش سەرە مەرگ و پىش ھەلھاتنى خۇر لى خۇرئاۋاۋە.

ٽه مەش لہ حەدیسە کە ی ئین عومەردا هاتو، پەيامبەری خوڤه و یستمان
 صلی الله علیه وآله وسلم دەفەرمویت: «إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُغْرِغْ»^۹. واتە:
 بەراستی خوا تەوبە ی بەندەکانی قبۆڵدەکات، هەتا پێش سەرەمەرگ.

هەرودەها لہ صەحیحی موسلیماً هاتو لہ حەدیسە کە ی ٽەبو موسای
 ٽەشعەری، پەيامبەری خوا صلی الله علیه وآله وسلم دەفەرمویت: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ
 يَسْطُرُ يَدَهُ بِاللَّيْلِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ النَّهَارِ وَيَسْطُرُ يَدَهُ بِالنَّهَارِ لِيَتُوبَ مُسِيءُ اللَّيْلِ حَتَّى تَطْلُعَ
 الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا»^{۱۰}. واتە: بەراستی پەروردگاری پایەبەرز، بەشەو دەستی رادەخات
 بۆ ئەوێ تاوانکارانی رۆژ تەوبە ی لا بکەن، و بە رۆژ دەستی رادەخات بۆ ئەوێ
 تاوانکارانی شەو تەوبە ی لا بکەن، هەتا ئەو کاتە ی خۆر لہ خۆر ئاواو هەلدی.

^۹ رواه أحمد وأبو حنبل والترمذي وحسنه وصححه النووي وحسنه الألباني.

نیشانە کاڭگبوڭگبوڭگكتەكە

برای خوشه‌ویستم .. خوشکی به‌پریم

چەند نیشانە یەك هەیه ئاماژەن بۆ ئەوەی كە تەوبەكەت قبول بووه و
گەرانه‌وه‌یه‌کی راست و پاکت ئەنجامداوه، لەوانه:

یەكەم: تەوبەكار پاش تەوبە كرده‌كه‌ی باشتەر بیټ وەك له پیش تەوبە كرده‌كه‌ی:

ئەمەش هەموو كەسێك هەستی پێدەكات، و بەخۆی دەزانیت، كە ئیستا باشتەر
وەك له پیشتری یان نا، خۆ ئەگەر باشتەر بوویت ئەوا سوپاس و ستایشی خوای مەزن
بكات كە سەرکەوتوی كردووت و تەوبەكه‌ی لیۆه‌رگرتووت، با بشپارێتەوه بەلكو خوای
مەزن بەرده‌وامی بكات، چونكە له تەوبە گرنگتر بەرده‌وامبوونه. خۆ ئەگەریش وا نەبوو
ئەوا با لۆمە‌ی خۆی بكات و هیممەتێك بكات بۆ زیاتر بەره‌و پیشەوه‌ رویشتن، چونكە
ئاماژە‌ی خراپین بۆ ناپاراستی تەوبە كرده‌كه‌.

دووه‌م: ئەبیټ بەرده‌وام ترسی لیئەبەریت:

لەوه‌ی كە جاریکی تر بگەرێتەوه بۆ تاوانكردن، لەوه‌ی كە خوای مەزن تۆلە‌ی
ئەو تاوانانە‌ی پیشو‌ی لیبكاته‌وه، له ..

تہیبت بہ بہردہوامی بترسیبت و تہمین نہیبت لہ خہشم و قینی خوی مہزن -
 پہنا بہ خوا، لہ خہشم و قینی خوا -، چونکہ مرؤقی ژیر لہ سزای پەرہردگاری بی تاگا
 نایبت، تہمہش حالیہتی تا تہو دہمہی فریشتهکان پیی دہلین: ﴿لَا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا
 وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾ [فصلت: ۳۰]. مہترسیبت و ہیچ غہم و
 پہزارہیہکتان نہیبت، مژدہی تہو بہہشتانہتان لیبت کہ بہلیبتان پیدہدرا. تیر تا
 لہوی ترس و بیم و غہم و پہزارہکی نامیبت.

سیہم: تہیبت دوی تہوبہکردنیش بہگورہ تہماشای تاوانانہکانی بکات:

بہلی، تہیبت بہ گورہ تہماشای تاوانانہکانی بکات، چ تہوانہی کہ تہنجامی داوہ
 و تہوبہی لیکردوہ، چ تہوانہی کہ نہفسی و شہیتان و ہہوا و ثارہزوی داوی لیڈہکن
 تہنجامی بدات ...

تین مہسعود - پرهزای خوی لیبت - تہفہرموی: ﴿إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَأَنَّهُ قَاعِدٌ
 تَحْتَ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ، وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَىٰ ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَىٰ أَنْفِهِ فَقَالَ بِهِ هَكَذَا﴾.
 واتہ: باوہردار تاوانانہکانی وکو کیویک دہبینی بہسہر سہریہوہ بیت، دہترسی داکہویتہ
 بہ سہریدا، بہلام خراپہکار و دہغل تاوانانہکانی بہ میثولہیہک دہبینی، بہلای لوتی
 تبپہریبت، تہویش بہ دہستی تاوہایہکی لیبت، بفربت.

هەندیك له سه لهف -ره ههتی خویان لیبیت- فهرمویانه: «لَا تَنْظُرْ إِلَى صِغَرِ الْمَعْصِيَةِ وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى مَنْ عَصَيْتَ». واته: ته ماشای بچوکی تاوانه که مه که، به لکو ته ماشای گهره بی ئه و خویه بکه که تاوانه که له ئاست ته نجامداوه.

ههروه ها نه نه سی کوری مالیک رهزای خوی لیبیت، ته فهرموی: «به راستی ئیوه هندیك شت ده کهن له تاله موو باریکتره له پیش چاوتان، به لام ئیمه له سه رده می په یامبه ری خوادا صلی الله علیه وآله وسلم ئا ئه و جوړه کارانه مان به تاوانه له ناو به ره کان ده زانی».

ئه وه نه نه سه یه کیکه له سه حاییه کان، هاوه لئ په یامبه ری خویه، به تابعیه به ریزه کان ئاوها ته لیت، له کاتی که دا په یامبه ری خوا صلی الله علیه وآله وسلم خوی شایه تی چاکه ی بو ئه و سه رده مه پاکه داوه ههروه که له سه حیه یینی بوخاری و موسلیما هاتوه له هه دیسه که ی عه بدوللای کوری مه سعود و عیمپانی کوری حوصه یین و ئه بو هوره یه، که وا په یامبه ر صلی الله علیه وآله وسلم فهرمویه تی: «حَیْزُ أُمَّتِي قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ»، واته: «باشترینی ئومه ته که م ئه م خه لکانه ی سه رده می منن پاشان ئه وانه ی دوا ی ئه وان دین، پاشان ئه وانه ی دوا ی ئه وان دین».

ٽه گهر ٽهنس رهاڙي خواي ليبيٽ بهو سهردهمه پاڪه وا بليٽ، باشه ٽه گهر
ٽه مڙي موسلمانان ببيٽ چي ٽه فهرموي. خواي مهزن پيچهسپا و دامه زراومان
بكات له سهر هق.

چواره م: ٽه بيٽ ته وبه كردن، توبه كار دلشكاو و ملڪهچ و بيٽيز بكات بهرانبهر به
پهروهر دگاره كه ي:

هيچ شتيك له وه خوشه ويستتر نيه له لاي خوا كه بهنده به دلشكاوي و
لاوازي و ملڪه چيه وه بگه ريتته وه لاي، به دليكي تهر و پاراو به زيڪري خوا، به بي
خوپه سهندي و له خو بايي بوون، به بي حهز كردن له ستايش، به بي به كه م
ته ماشا كردني خه لك به هو ي تاوان و سه رپيچيانه وه.

ٽا ته مهش هه قيقه تي ته وبه كردنه، ته وهنده ده ترسي له سهره نجامي خراپي ته و
كاره ي لي ي وه شاهه ته وه وه خته دلي ده رده چيٽ، جا هه ركهس له دنيا نه ترسي و
دلي نه شكيٽ بو ته وانه ي لي ي وه شاهه ته وه، له ٽاخيره تدا ده بيٽ بترسي و دلي
بشكيٽته وه، چونكه دل ههر ته بيٽ بشكيٽته وه جا يا له دنيا يه يا له ٽاخيره ت، ٽيتر
هه ركه سيك ته مه ي له خو نه بيٽي با ته وبه كه ي تومته بار بكات و هه و لي
راست كردنه وه ي بدات.

هه ربۆیه په یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وآله وسلم ده‌فرمویت -هه‌روه‌ک له
 سه‌حیحی موسلیمدا له حه‌دیسه‌که‌ی ئه‌بو هوره‌یره هاتوه-: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ
 مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». واته: «نزیکترین ساتی به‌نده له خوای مه‌زنه‌وه
 ئه‌و کاته‌یه که سوجه ده‌بات، هه‌ر بۆیه زۆر دوعا بکه‌ن، زۆر بیارپینه‌وه».

چونکه له‌وکاته‌دا به‌نده شه‌ریفترین و به‌رپزترین شوینی لاشه‌ی که سه‌ریه‌تی
 ئاوها که‌چی کردوه و داینواندوه بۆ په‌روه‌ردگاره‌که‌ی، له‌سه‌ر زه‌وی داناوه، ئه‌و
 زه‌ویه‌ی که ئه‌م پیی له‌سه‌ر داده‌نیّت، که له‌وپه‌ری زه‌لیلی دایه، هه‌ر بۆیه له‌به‌ر
 زه‌لیلیه‌که‌ی خوای مه‌زن دوعای گیرا ده‌کات -خوای بیسه‌ر و بینا دوعای ئیمه و
 ئیوه‌ش بکا گیرا-.

چهند خۆشه به‌وپه‌ری زه‌لیلی و ملکه‌چی و دل‌شکاویه‌وه بلیی:

«أَسْأَلُكَ بِعِزِّكَ وَذُلِّي إِلَّا رَحْمَتِي، أَسْأَلُكَ بِقُوَّتِكَ وَضَعْفِي، وَبِعِزِّكَ عَنِّي وَفَقْرِي
 إِلَيْكَ. هَذِهِ نَاصِيَّتِي الْكَاذِبَةُ الْخَاطِئَةُ بَيْنَ يَدَيْكَ، عَمِيدُكَ سِوَايَ كَثِيرٍ وَلَيْسَ لِي سَيِّدٌ سِوَاكَ. لَا
 مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. أَسْأَلُكَ مَسْأَلَةَ الْمَسَاكِينِ. وَأُبْتَهِلُ إِلَيْكَ ابْتِهَالِ الْخَاضِعِ
 الذَّلِيلِ. وَأَذْعُوكَ دُعَاءَ الْخَائِفِ الضَّرِيرِ، سُؤَالَ مَنْ خَضَعَتْ لَكَ رَقَبَتَهُ، وَرَغِمَ لَكَ أَنْفُهُ،
 وَفَاضَتْ لَكَ عَيْنَاهُ، وَذَلَّ لَكَ قَلْبُهُ».

پەرۋەردىگارا ! لىت دەپارپىمەۋە بە دەسەلاتدارى خۆت و بىدەسەلاتى خۆم،
لىت دەپارپىمەۋە بە بەھىزى خۆت و لاۋازى خۆم، لىت دەپارپىمەۋە بە بە بى نىيازى
تۆ بە من و نىازمەندى من بە تۆ، بە ھەژارى من و دەۋلەمەندى تۆ.. ئەۋە نىۋ
چاۋانە درۆزنە ھەلەكارەكەى منە لەبەر دەستى تۆدا، بەندەى جگە لە منت زۆرە،
بەلام من جگە لە تۆ شك نابەم، ھىچ پەناگە و ھەشارگەيەكم نىە مەگەر ھەر
بۆلاى تۆ نەبىت ئەى پەرۋەردىگار، لىت دەپارپىمەۋە بە پارانەۋەى ھەژاران..

پىنچەم: ئەبىت ئاگادارى ئەندامەكانى لاشەى بىت:

ئەبىت ئاگادارى زمانى بى؛ لە درۆكردن و غەيبەت و فیتنەيى و وتى وتى و
قسەى زىادە و قسە ھىنان و قسە بردن. ئەبىت سەرقالى بىكات بە زىكر و قورئان
خويندن و قسەى خىر و فەرمان بەچاكە و رېگريكرن لە خراپە.

ھەرۋەھا ئاگادارى سىنگى بىت، ھەرچى ھەلەلە ئەۋە بخوات. ئاگادارى
چاۋەكانى بىت تەماشائى ھەرامى پىنەكات. ئاگادارى گوپى بىت ئەۋەى ھەرامە
گوپى بۆ نەگرىت، ۋەكو درۆكردن و غەيبەتكرن و گۆرانى و مۇسىقا و..

ھەرۋەھا ئاگادارى دەستەكانى بىت لە بۆ شتى ھەرام درىژيان نەكات.
ئاگادارى ھەردوۋ پىبى بىت و بەرەۋ ھەرام پىبى نەروات.

له هه مووی گرنګتر: ټاګاداری دلی بیټ، له رپا و رڼ و بوغز و هسودی و غهش و دهغلی و خوشویستنی دوزمنانی خوا و رڼ لیبونی دۆستانی خوا و .. هتد به دووری بګرټ.

چونکہ دل پادشایہ و ئەندامەکانیش سەربازی ئەو پاشەیەن، سەربازەکان بە پێی رێنمایی ئەو پادشایە هەڵسوکووت دەکەن، هەربۆیە پەلاماری عەرشى پاشایەتى بەدە و خۆت بە سەربازەکانەو سەرقال مەکە، چاککردنى پادشاکە بێگومان چاککەونى سەربازەکانى لەگەڵدایە.

ٲاگاداری سہرجم عیبادہ تہ کانی بیٲ، پا ک و ساغ و بیخہ وشی بکا بہ تہ نہا
بو خوی مہزن، دوور کہ ویتہ وہ لہ ریابازی و ناویہ یداکردن.

ئا ئا ارىبا! تەكبىر كىرگەن كەت دىگەن مەخسەت سۈيىدە يەنىلا مەيى

(سۆف)، واتە: دواجار، پاشان، ئىنجا، پاش وەخت، دواى ئەو، .. ھتە،

لېرەشدا واتە: دواخستىنى تەوبە بۆ كات و ساتىكى تر.

خوشكى بەرپىزم .. براى خوشەويستم

مەللى: دواجار تەوبە دەكەم (سۆف ائوب)، بىگومان كەس نازانى كەى

ئەجەلى دى وچەند لە تەمەنى ماو.

ئەو دى جىي داخە خەلكانىك دەبىنن ((دوايى)) بۆ تەوبە كىرگەن ئەكەن و ئەللىن:

ئىستا كاتى تەوبە كىرگەن نى.

وازيىنن با ھەندىك چىژ لە دونيا وەربىگىر

ھەر كە بە سالدا چووين خومان تەوبە دەكەين، خۇ قابىلە چى ئەكەين؟!

دواجار ھەر تەوبە ئەكەم، بەس جارى وەختى نى.

جارى با فلانە شت بىكم، پاشان نوپىژ دەكەم؟!

با فلانە شەھادە بە دەست بىنم پاشان رۆژوو دەكەم؟!

با ناجى بىم پاشان ئەو دەكەم؟!

با زانکۆ یان پەیمانگا تەواو بکەم، یان با شو بکەم، پاشان سەرپۆش دەدەم و دەم بە موحەججەبە یەکی چاک؟!'

'' لێرەدا تێبینیەکی زۆر گەرم هەیە لەسەر مەفهومی حەجەب، بەلگەو لە راستیدا پێویستی بە کتێبیکی تایبەت هەیە تا بە دوور و درێژی باسی لێوە بکەم.

جا چەندیش ھەز دەکەم کە ھەموو ئومەتی موحەممەد **صلى الله عليه وآله وسلم** گۆیان لەم وتەییە بھوایە، بە تایبەت مللەتە ئازیزەکەیی خۆم، ھەرچۆن بێت لێرەدا پشت بە خوا لەچەند دێرپێکدا دەیگوشێرم و عەرزێ خەزەتتانی دەکەم:

سەرھەتا ئەبێت ئەو بەزانی ئافەرتان لە شەرعدا بە دوو شت خۆیان دادەپۆشن، یەكەم: بە خیمار ئەمەش بۆ داپۆشی نی سەر و سنگیان بە تەواوەتی. دووەمیان: -کە بۆ باقی لاشەیانە- بە جەلباب یا ھەر شتیکی تر موصافاتی جەلبابی تێدا بێت.

موحەججەبەش بەو دەوتری کە پۆشتە و داپۆشراو بێت لە ئاست بەرانبەرە نامەحرەمەکانیدا، ھەرەك خۆی کاربەجی فرمان دەکات بە ئافەرتانی مۆسڵمان جێبەجێی بکەن.

حەجەب خۆی و شەیکە عەرەبیە: واتە: پەردە، داپۆشین..

لە شەرعیشدا ھەك لە وانا زمانەوانیە کەوێ بۆمان دەرە کەوێت، حەجەب بریتیە لە:

شاردەنەۋە و داپۇشىنى جوانى لاشە لە لايەن ئافرەتەنەۋە لە ئاست نامەحرەمەكانى خۇيان.
 ((جگە لە دەم و چاۋ و ھەردوو دەست نەبىت - ئەگەرچى راي پەسەند ئەۋەيە: دەست و دەم
 وچاۋ پىۋىستە داپۇشراۋ بىت)).

جا ورد بەرەۋە، خوشكى ئەزىزم.. نەم وت: شاردەنەۋە موى قۇزى بە تەنھا، ئەگەریش جار
 و بار ھەندىكىشى بەدەر كەوت قەيناكا، نا.. وا نەوتراۋە.

كەۋابو ھەر ئافرەتەك لەچكىكى دا بەسەردا ئەۋە مەرج نىە محەجەبە بى. پەنتۆلىكى
 تەسكى لە پىكردوۋە و پارچە پەزۆيەكىشى ھەروا داۋە بەسەريدا، ئەمە بە ھىچ شىۋەيەك پىي
 ناوترى موحەججەبە، شتى واش لە شەريەتەكانى خاۋدا جل جلالە نەبوۋە و نابىت و جىي
 نابىتەۋە.

يان لەچكىك دەدات بەسەردا و تەنۋەيەكى تەسكى لە پىكردوۋە يان قەمىسىكى تەسك
 يان..

ئاخريەكىك لە مەرجەكانى حىجاب ئەۋەيە ئەبىت ھەموو لاشە داپۇشىت -كە كوتومت
 عاباى كوردەۋاريە- نەتان بىستوۋە دوژمنان ھەر لە كۆنەۋە كە دركيان بە پۇشتەيى عابا كرد
 كەوتنە دژايەتى كردنى و ويستويان نەمىنى و شيعريشيان لەسەر وتوۋ:..باۋى عابا نەماۋە..
 جلى كوردى زۆر جوانە شۆرە و پەسەند كراۋە..

با شوو بكم يان با ژن بهيتم پاشان ئاوا ده كم ..؟!

به لام چنده هاما يىنى پيش ته وهى هيچ له مانه ته واو بكات كۆچيان كرد،
كۆچى هانده ران ناليم.. نا به خوا.. كۆچى هه تا هه تايى ته ليم - په نا به خوا-،
ئىستاش له ژير خاكن و ناويشيان هه ر نه ما. به راستى ته مانه فيل و ته له كهى
شه يتانن و فرت و فيلى ته م دونيا فانيه يه.

ته ماشاي شه يتانكه ن به ناوى شوپى و پۆشته يى و جلى نه ته وه ييه وه، ته يه وى عاباي
كورد وه وارى له به رى دايكان و خوشكانان دارنن له كاتيكدا ته ويش هه ر جليكى كوردى
په سه نه.

به لام ته فسوس ﴿وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمْ إِلَٰهٌ ظَنُّهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.
هه روه ها يه كيكي تر له مه رجه كاني حيجاب ته وه يه ته بيت ته سك نه بيت. هه روه ها ته شبيهي
يه هود و نه ساراكانيش نه بيت. هه روه ها ته شبيهي پياوان نه بيت.

هه ربزيه حيجاب ((سه رپوش)) ته بيت به ناوى خو يه وه بيت، سه ر به ته وا وه تى دايپوشيت
له گه ل ته واوى سنگدا، ته مه ش له زمانى عه ره ييدا ((خيما رى)) پي ده گو ترى، اته دايپوشين، به
عاره قيش بويه ده و ترى ((خه مر))، چونكه عه قل داده پوشي و له هوشى خوى نايهيلى.
ته گه ريش خوا ويستى هه بوو له جينگاي خوى زياتر باسى لي وه ده كرى. والله تعالى اعلم وهو
الموفق.

جا شەيتان دىت وەعدى نەمرىتى بە ئىسان دەدات، كەچى ئەوھشى بە دەست نىيە. بۆيە دەستپىشخەرى بگەن، دەست پىشخەرى.. وريا بن وريا.. لە بى ئاگايى، لە دواخستنى تەوبە، لە هيوا درىژى، چونكە بەراستى ئەگەر هيوا درىژى نەبوايە ھەرگىز فەرامۆشكردن و پشت گويخستن نەدەما.

ھەر بۆيە برا ئەزىزە كەم .. خوشكە بە شەرمە كەم

خىراكە لە بۆ تەوبە كەردن، ئاگادارى دواخستنى تەوبە كەردن بە، چونكە ئەو ھۆى بۆ ھۆى تاوانىكە و پىويستى بە تەوبە كەردنە.

ھەر بۆيە دەستبەجى تەوبە بگە، پىش ھاتنى ئەجەلە كەت، پىش ئەوھى ھەرچى هيوا و ئاوات ھەيە ھەموى بېرىتەوھ و نەمىيىت، تەوبە بگە، پەشيمانى بگىشە، بگەپۆھ.

ئاخر تۆ نازانى كەى دواپۆژتە؟! كەى دوا ھەناسەتە؟! كەى دوا شەوتە؟! كەى دوا قسەتە؟! كەى دوا چونتە؟! كەى دوا ھاتنتە?!

بگەپۆھ پىش ئەوھى تاريكى بال بەسەر دلە كەتدا بگىشى، واى لىبى چلك و ژەنگى تاوان داىپۆشى، واى لىبىت سىپىنەوھش قبول نەكات، بگەپۆھ پىش ئەوھى نەخۆشى يان مردن ھىرش بەرنە سەرت، ئەو كاتە دەرەفەتى تەوبە كەردىشت نەمىيىت.

فرفومەخۇبەستى خوا فېرەدۈفام فۇناز فۇفمەتە فاذ ف! ﴿مَا

غَرَكَ رَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾

ھەندىك رۇچوون لەتوان و سەرىپچىدا، كاتىكىش لە سەرەنجامەكەى
ئامۇژگارى دەكەيت و بىدارى دەكەيتەو، ئەللى:

ئەى خۇ چىمان كىدووه؟! خەلكانىك بۇ بە ئاشكرا تان دەكەن بەرانبەر
بەخوا، خوا چاك دەيانىنىت؟! ئەسلەن زەوى ھەموى پىر بوو لە تانانى ئەوان،
كەچى لە خۇشگوزەرانىدا دەژىن چ خۇشگوزەرانىەكىش؟!

بەلام ئەمانە لە بىريان رۇشىتەتەو، كە خوا دونيا ئەبەخىشە ئەوئەى خۇشى
ئەوئەى و ئەوئەى خۇشى ناوئەى، بەلام ئاخىرەت تەنھا بە كەسىك دەبەخىشەت كە
خۇشى بوئەت.

خۇ ئەگەرىش بىنىت كەسىك سەرىپچى خوا دەكات، خواى كاربەجىش پىئى
دەبەخىشە و بوى زىاد دەكات، بزانه ئەوئە ئىستىدراجى خوايىە «پەلەپەلە پەلەكىش
كردىتەى» بۇ زىاتر تانانكردن و رۇچون تىيادا، بەلام ھەركە لىيانى گرت و عقوبە و
سزای دان، ئەوكات بە ھىچ شىوئەيەك لە دەستى دەرنانچن.

په یامبه‌ری خوا صلی الله علیه وآله وسلم ده‌فرمویت: «إِذَا رَأَيْتَ اللَّهَ يُعْطِي الْعَبْدَ مِنَ الدُّنْيَا عَلَى مَعَاصِيهِ مَا يُحِبُّ فَإِنَّهَا هُوَ اسْتِذْجَارُكَ ثُمَّ تَلَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ﴿فَلَمَّا سَأَلُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ ٤٤ فَقُطِعَ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٤٥﴾» [الأنعام: ٤٤].

واته: «(ته‌گهر بینیت، خوا له دونیادا شه‌وه ده‌به‌خشیته به‌نده‌یه‌ک و به‌نده‌که‌ش دلی پی‌خوش ده‌بیت، سه‌رباری شه‌وش هر سه‌رپیچی ده‌کات، شه‌وه بزانه نیستندراج به‌ره به‌ره کی‌شکردنه بو زیاتر تاوانکردن و ر‌وچوون تیایدا، پاشان په‌یامبه‌ری شیرین صلی الله علیه وآله وسلم شه‌وه فرمایشته‌ی په‌رو‌ردگاری خوینده‌وه: «جا کاتی‌ک شه‌وه به‌رنامه و ر‌ی‌باز‌هی یادیان خرابه‌وه فه‌راموش کرد، ده‌روازه‌کانی هه‌موو شتی‌کمان بو‌کردنه‌وه له جوانی دنیا و مالی دنیا زورمان پی‌به‌خشین، تا کاتی‌ک دل‌خوش بوون به‌وه‌ی پی‌یان به‌خشر، له‌نا‌کاو لی‌انمان‌گرتن و سزایمان‌دا، نیت شه‌وانیش بی‌تومید و سه‌رگه‌ردان بوون، پاشان شه‌وه گه‌له‌ی سته‌میان کرد دوا‌بر‌او و بن‌پر‌کران، و سو‌پاس و ستایش‌یش هر بو‌خوا‌ی خا‌وه‌ن جیهانه‌کانه»».

١١ رواه أحمد والطبرانی وحسنه العراقي وشيعب الأرئوط، وصححه الألبانی.

چىرۆكى ئەھمەدى تۆبەكار

باسى چىرۆكى كۆن ناكەين، بۆ ئەۋەدى كەس نەلى:

ئەۋە سەردەمى رسول الله بۈە - صلى الله عليه وسلم -.

ئەۋە سەردەمى سەحابە بۈە - رەزاي خويان لىبىت -.

ئەۋە سەردەمى پىياۋچاكان بۈە رەھمەتى خويان لىبىت.

باسى سەردەمى خۇمان دەكەين:

شىخىك^{۱۲} كە خەللى ولاتى عەرەبستانە، بۆ ھەندى كار و بارى خۇى سەفەر
دەكات بۆ يەكىك لەو ولاتانەى دەۋرۈبەرى خۇيان، دۋاى تەۋابۈنى كارەكانى كە
رۋژىك دەخايەنىت، بە مەبەستى گەرەنەۋە بەرەۋ فرۆكەخانە دەكەۋىتە پى، لەبەر
ئەۋەدى سەفەرەكەى زۆر ماندۋى كردۈە، پشۈيەك دەدات لە ناۋ مزگەۋتى
فرۆكەخانەكەدا، ئەلى: خەۋتم و ئاگام نەبۈۋ تا نزىك نوۋىزى نىۋەرۆ لە گريانى
گەنجىكدا بەخەبەر ھاتم كە خەرىكى نوۋىژكردن بو، تەمەنى لەسەۋرى بىستەۋە

^{۱۲} مەبەستم لە شىخ لەم كىتەبەدا مامۇستاي مزگەۋتە، ئەۋ كەسەيە كە زانايە يان شارەزاي
شەرىعى ھەيە، نەك ئەۋەدى كە لە ولاتى خۇماندا پىيان دەلىن شىخ، مەبەستم جۆرى يەكەمە
نەك دۈەم.

ولەخوار سىيەۋە بو، بە كۆلى دەگىيا، ۋەكو گىيانى ئافىرەتلىك بە پىش چاۋىيەۋە
مىردەكەي لە دەست بىچىت، ۋەكو دايكىك بە پىش چاۋىيەۋە جگەر گۆشەكەي تيا
بىچىت، ھاتە پىشەۋە و بىدارى كىرمەۋە، ۋوتى: تۆ خەۋت لىدەكەۋى؟! دەتوانى
بجەۋى؟! وتم: بەلى، وتى: بەلام من خەۋم لىناكەۋى، ناتوانم بجەۋم، ناتوانم تامى
خەۋ بجەزم. منىش وتم: خىرە، با نۆيزەكەمان بىكەين پاشان پىكەۋە قسە دەكەين
﴿لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾، ئەلى: كە نۆيزمان تەۋاۋ كىرد، وتى: من خەلكى

«رياز»^{۱۳}، لە خىزانىكى دەۋلەمەندىم، خۆشگوزەرانىم، ھەزىمان لە ھەرچى بىت
دەيكەين، ھەزم كىرد لە ژيانى رۆژانە و ئەۋ ژيانەي كە عادەتتە و ھەمو رۆژىك
دوبارە دەبىتەۋە بىزار بوم، ھەزم كىرد جەۋىك بگۆرۇم، سەفەرم كىرد بۆ ئەم ۋولائەي
كە ئىستا من و تۆ لە فرۆكەخانەكەي دانىشتوين، لەگەل ھەندى برادەرى خراپ
سەفەرم كىرد، مەبەستىشم ئەۋە نەبو توشى داۋىن پىسى بىم، بەلكو تەنھا بۆ
رەبۋاردن ۋەبەسەر بىردى كاتىكى خۆش بو، بەلام برادەرە خراپەكانى دەۋرى دەگىرن،
ۋازيان لىنەھىنا لەم شوين بۆ ئەۋ شوينى خراپ، ھەتا بەرە بەرە لە پىشەكەكانى
زىنا نىزىكىان كىردەۋە، لەگەل ئافىرەت و كىيژۆلەي جوان داياننا، تا ئەۋەبو لەگەل
يەككىيان تەنھا كەۋت و پاش قسەي خۆش كىردن و يارى كىردن، توشى فاحىشە
ھات، و ھەرچى شەھەۋەتى ھەبوۋ بەتالى كىرد، گەرمى تاۋان بەر لاشەي كەۋت،

^{۱۳} پايتەختى ەەرەبستانە.

وهڪو قامچي له دلي ددها، له پشتي ددها، ٽاگر بهربو له گيانی، هاواری کرد: چون
 ٿم کارم کرد؟ چون ٿو پهرئينم شکاند؟ من ٿيتر مهحروم دهم له حوريه کانی
 بههشت! دهستی کرد به گریان و بهرو دهشت کهوته ری، تماشاه کات ٿوه
 یهکیکه لهو خراپه کارانه له دهرهوه وهستاوه، وتی: بو دهگریت؟ وتم: نه زانی
 چیمکرد من زینام کرد، من زینام کرد!! ٿو خراپه کاره پی ووت: ها بگره ٿوه
 پهرداخیکی مهیه بیخورهوه ههموو شتیکت له بیر دهچی!! دهلی وتم: هر وازم
 لیناهینن له حوریه کان بی بهشتان کردم، نه تانهوی له مهی بههشتیش مهحروم
 بکنه.

پاکی بو ٿو خواهیهی دلّه کان دهگوریت! توزیک پیش ئیستا زیناکار بو،
 ئیستا دهگری وپهشیمانہ.

پاشان ٿو خراپه کاره چی پیدهلّی؟ پی دهلی: «گوی مهدهری خوا غفور و
 رحیمه. بهلام له بیرى چوو که «شدید العقاب» یشه. ٿهلی: زور گریا و وتی: خوکه
 پاره که میان بردایه، نهک دین و ئیمان که میان بشکاندایه. لهو کاتهوه خهوم
 لیناکهوی، دلتهنگم چاو به گریان، ئیسراحه تم لیپراوه.

ٿهلی: منیش و وتم: ٿایه تیکت بو دهخوینمهوه وگوی بگره بهلکو سودت
 پیبگه یه نیّت، واللّه هیچ ٿایه تیکت له قورٿان نابینم ٿومید دارتر بیت، پر هیواتر

بەيت لەو ئايەتەى كە خواى مېهرەبان دەفەرموى: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ واتە: «ئەى ئەو بەندانەم كە پۆچون لە گوناھو تاوان، بى ئومىد مەبن لە پەھمەتى خوا، خوا پەھمەتى فراوانە»، ئەللى: وتى: خوا لە ھەموو كەسك خۆش ئەبى لە من نەبى، من زىنام كەردوو، دەزانى زىنا چىە؟ تۆقەت لە تەمەنتا زىنات كەردوو؟! وتم: نە والله لە تەمەندا زىنام نەكەردوو، وتى: دەى بۆيە نازانى نارەھەتى زىنا چىە؟! ئەللى: لەم كاتەدا بوين و لە فەركەخانەكەو و ترا: فەركەكە دەكەوتتە پرى، منىش ناوئىشانەكەيم لىوەرگرت، مالتاوايم لىكرد و لە دللى خۆم وتم: دو سى پۆژىكە و لە بىرى دەچى، ئەللى پاش ماوئىيەكى كەم لە گەشتنەوھەم بۆ شوئىنى خۆم، تەلەفۆنىكم بۆ ھات تەماشا دەكەم ئەو، ووتى: ھەز ئەكەم بتيبنم، ئەوھەبو مەوعىدكەمان دانا و يەكترمان بىنى، ھەر كە چاوى پىم كەوت باوھشى پىمدا كەرد و دەستى كەرد بە گريان، وتى: والله لەو پۆژەوھە بە ئىسراھەت نەخەوتوم، خەو لە چاوم ناكەوى بە كەمى نەبەيت! چى بلىم بە خوا لەو پۆژەى كە پرسىارم لىدەكەت: زىنات كەرد؟ بلىم: بەللى خوايە بەم پىيانەى خۆم پۆيشتەم بۆ زىناكەردن؟! وتم: خوا پەھمەتى فراوانە. وتى: نەھاتوم بۆ سەردانى كەردنت، ھاتوم بۆ مالتاوايى لىكەردنت، ناتىبنمەوھە لە بەھەشت نەبەيت ئەگەر خوا پەھمى پىكەردم، وتم: خىر بۆ كوى دەپۆى؟

وتى: دەمەوى خۆم پادەستى دادگا بكم ودان بە تاوانە كەمدا بەيىم، تا ھەددى خوام لەسەر جىبەجى بكرى، وتم: لەخوا بترسە! ئەى تۆ نازانى ھەددى زىناكەر بەرد باران كردنە تا مردن، سترى خۆت و خىزانەكەت بكم، تۆ خىزاندارى، سترى ھاوپىكانت بكم، وتى: كەسيان لە ئاگرى دۆزەخ پزگارم ناكەن! ئەلى: كە بينىم زۆر سۈرە و پاشگەز نابىتتەو، وتم: باشە بەلىنىكت لىو ھەردەگرم، وتى: بەس نەلىى خۆت مەدە بە دەستەو، وتم: ئەو نالىم، پىم وت: دەستم بەرى وگفتم پى بدە، ئەرۆين سەردانى فلان زانا دەكەين، كە يەككە لە زانا پايە بەرز و خوا ناسەكان، ئەو ھەرچى وت بە قسەى دەكەين، ئەگەر وتى: خۆت بدە بە دەستەو، بە دەستى خۆم دەتبەم تەسلىمت دەكەم، ئەگەر شى وتى: نابى خۆت تەسلىم بكمى پىويستە بە قسەى بكمى، وتى: باشە رازىم.

ئەلى: كە چوم سەردانى ئەو زانا بەرپزەم كرد وباسەكەم بۆ گىپرايەو، وتى: با خۆى تەسلىم نەكات، ھەروەھا پىي وتم: ئەو گەنجە بىزارى كردوم ئەو ھەندە تەلەفونى بۆ كردوم، پىم وتو: خۆت تەسلىم مەكە و لە نىوان خۆت و خوادا تەوبە و داواى لىخۆشبون بكم، پەرۋەردگار لە تاوانەكان خوش دەبى. ئەلى: وتى بۆ ئەو ھەندە ئازارى ئەو زانايەت داو؟ وتى: ويستم پازى بكم و خۆم لەو ئازار و ناپرەھەتتەى دل پزگار بكم. ئەلى: لەو قسانەى كە ئەو گەنجە بە زاناكەى وتبو: ئەى مامۆستا لە خوا بترسە، لە قىامەتدا يەخەت دەگرم ئەلىم پەرۋەردگارا ويستم خۆم بدەم بە

دەستەۋە ئەم مامۇستايە نەيھىشت، مامۇستاكەش وتى: ئەمە ئەۋەيە كە پىي دەگەمەۋە بە خوا، فەتۋاشم بۇ نەداۋى بە عىلمەۋە نەيىت.

ئەللى: پاشان پىي وتم: من مالئاۋايىت لىدەكەم، وتم: بۇ كۆي؟ وتى: بۇ حەج ئەرپۆم - جا ئەۋكاتە تىزىكى حەج بو-، داوام لىنكرد لەگەل ئىمەدا حەج بىكات، وتى: نا، جا من وامزانى ھاسەفەرى تىرى ھەيە و ئەيەۋىت لەگەل ئەۋاندا بىروات، ئەللى: رۆيشتىن بۇ حەج، دوۋەم رۆژى جەژن بوو لە دورەۋە بىنىم، بانگم كرد: «ئەحمەد، ئەحمەد» - جا ناۋى ئەحمەد بو-، ئەللى: ئاۋرى دايەۋە وكە منى بىنى پىرى ۋەرگىپرا و رايكرد، وتم: سىبحان الله! تۆ بلىيى ئەحمەد لەبەر چى وايكرد، چى دلى گۆپرى بى لە ئاست من؟! وتم: بەشكو گەرامەۋە لە «پىياز» بىنىم لىي دەپىسم، كە گەراينەۋە بىنىم و پىم وت: ئەحمەد ئەۋە بۇ بانگم لىكردى خۆت لىئونكردم، وتى: حەزم كرد بە تەنھا بم، بە تەنھا حەجم كرد لەسەر پىي خۆم ھەمو شەعيرە كانم ئەنجامداۋە، بەلكو خوا بمىنى بە پى لە ميناۋە دەرپۆم بۇ عەرەفە، يان دەرپۆم بۇ موزدەلىفە، يان بۇ پەمى جەمەرات، بەلكو خوا بمىنى و بەزەيى پىمدا بىتەۋە، وتم: ئەي كە بانگم لىكردى راتكرد؟ وتى: سەرقالى استغفار كردن بوم، سەرقالى داۋاي لىخۆشبون كردن بوم لەۋ تاۋانەي كردبوم. لە حەجەكەيدا جارىك دەيوت: دەترسم بە ھۆي شومى تاۋانەكەمەۋە خۋاي گەۋرە لەۋانەي دەۋرۋەريشم خۆش نەۋى، جاروبارىش

دەيوت: بەلكو خوا بەھۆى ئەم نوپژكەر و خواناس و تەسبىحات كارانەوہ لېم خۆش
بىت

جا پېم وت: بۆ نايەى لەگەلماندا لە كۆر و دەرسەكان ئامادە بىت، لەگەل
ئەو مامۆستانە دانىشىت و لە زانستى شەرىعى سود وەربگرى، وتى: نەخېر، ئېو
پاكن و من پيس و زيناكارم، نامەوى ئېوہش پيس بكم بە زيناكەى خۆم.

تەماشە بكن چۆن ملكەچ و زەلىل بوو، كاتىك تاوان كەسىك توشى
ملكەچى و زەلىلى دەكات، زۆر لە عابدىك باشترە كە بە ھۆى عىبادەتەكەيەوہ
توشى فېز و لوت بەرزى بىت، نوزەى گريانى تۆبەكاران خۆشترە لە تەسبىحاتى
عابيدانى خۆ بەگەرەزانان.

ئەلى: ئەم تۆبەكارە دواى ھەجكردنەكەى زياتر مولەتەزىم بو دىنەوہ و
تەننەت قورئانى لەبەر كرد و پۆژ نە پۆژىكىش بە پۆژو دەبو.

ئەلى: پەيوەندى نېوانمان توند وتۆل بو، سەردانى يەكترمان دەكرد و ھاتوچۆى
يەكترمان دەكرد و بەردەوام بوين لە دەرسەكان، كە ئەو ماوہىە مامۆستا باسى
ژياننامەى پياوچاكەنى دەكرد، لەو چىرۆكانەى كە مامۆستا لە مەجلىسەكەدا باسى
دەكرد، چىرۆكى رەببىعى كورپى خوسەيم «الرَّبِّيعُ بْنُ خُثَيْمٍ» بو، ئەو گەنجەى كە
تەمەنى سى سالى تىنەپەراندوہ، خواناس، دىندار، رو لە مزگەوت، لە خوا ترس،

بەلام ئەو شوینەى ئەوى تەدابوو کۆمەلەك خوانەناس و خراپەكار و مونافىقى تەدا بو - وەكو چۆن لە ھەموو شوینەك ھەموو رو لە خوايەك ھەندەك لەو خەلكە خراپەى ھەر بەر دەكەوێت فەستقل و مستكش-، جا وتیان: با پەلانیك بۆ لە خشتەبردنى رەبیع دابنێن، وتیان: جا چى بكەین؟ وتیان: ئەچىن بۆلای «غانیە» -كە ئافەرەتێك بوو ئەو ھەندە جوان بو پەیان دەوت غانیە، غانیەش واتە: پەویستی بە خو جوانکردنەو ھەندە نە ئەو ھەندە جوانە-، جا رۆشتن بۆ لای و وتیان: ئەو ھەزار دینار بۆ تۆ، لەسەر چى؟ بەس بە مەرجى رەبیع ماچەكە بکات، ئەگەر ماچەكى کردى ئەو ھەزار دینار بۆ تۆ!! ئەویش وتى: دوو ھەزار بۆ ئیو ئەگەر كەمترین شتم لەگەڵ بکات. ئەلى: رۆشت خۆى بۆ ئامادەکرد و کاتىكى گونجاوى بۆ دیاریکرد و چو ھەردەمى رەبیع و خۆى پەشانى رەبیعدا و ھەموو جەلەكانى لەبەر خۆى لادا، بەلام رەبیع یوسف -عليه السلام- ئاسا كە وتى: ﴿قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ﴾ «پەنا بە اللە، ئەى چى بلیم بە پەرورەدگارم كە ریزی لێنام، چۆن دەست دەبەم بۆ ھەرامكاراوەكانى»^{١٤}، بە ئافەرەتەكەى وت و ھاواری كرد بەسەریدا: لە خوا ناترسى؟! چى دەكەى ئەگەر ئیستا لاشەت گەر بیّت و ئەو جوانیەى كە ھەتە

^{١٤} ئەمە لەسەر ئەو تەفسیرەى كە «رب» لێرەدا: مەبەست پەى اللە یە، و تراویشە مەبەست پەى عزیزى میسرە، ھەردو كیشیان ھەلەدەگریت ماناكەى واللە أعلم.

بروات؟! چي دهلي ته گهر ملك الموت دابه زيت و په تي ثيانت بچرپييت، نه چي تهلي كه نه كير و مونكه پرسياريان ليت كرد؟! هر ته و نه ده و وت تافره ته كه دهستي كرد به هاوار كردن و وتي: «حسبي حسبي» به سمه به سمه، ته و به په شيمان بويه و دهستي كرد به عباد ته كردني خوا، تا واي ليها ت ناو را به «عبادة الكوفة» «خوا په رسته كه ي كوفه»، ته و فاجر و فاسيقانه وتيان: به راستي ربيع ته ويشي ليخراپ كردين و ته ويشي ليتي كداين!!

تهلي: كه ته حمده كه گويي له م چيروكه بوو دهستي كرد به گريان و وتي ربيع دهرؤن بولاي و وه لاميان ناداته وه، به لام من به پيي خوم دهرؤم بو لايان، ته و به رده مي ليده گرن و دهلي: نه خير، به لام من به پيي خوم دهرؤم بو زينا كردن، تهلي: به گريان و دلشكاوي و دلته نكيه وه مه جليسه كه ي به جيپيشت.

تهلي: جاريكيان يه كيك له زانا يانم بيني باسي چيروكي ته حمده م بو كرد، كه چندد ملکه چ و هميشه خريكي قورثان و خویندن و رږو گرتنه، وتي: به لكو ته و زينا كړنه ي ببيته هو چونه به هه شتي، وا ده زانم هه نديك ثايه ت بو ته و كوره زور گونجاوه و له سر ته و جيبه جي ده بيت، خوا سبحانه و تعالى ده فهرموي: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ وَيُخْلَدُ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا * وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا ﴿﴾ پورهردگار باسی سیفاتی عباد الرحمن دهکات، سیفاتی بهندهکانی خو، جا لهو سیفاتانهیان تهوویه: هاوار له غهیره خوا ناکهن، نهفس ناکوژن به ناههق و حورمهتی نهفس رادهگرن، زیناش ناکهن، ههرکهسیکیش تهوه بکات دهخریته ناو دۆزهخهوه به ههتا ههتایی به سهر شوړ تییدا دهمیښتهو، مهگهر کهسیک که تهوبه بکات، وئیمان بهیښت و کار و کردهوهی چاک تهنجام بدات، نا تهوانه خوا سبحانه وتعالی چیان بو دهکات؟ تهماشای بهزهیی و میهرهبنی رب العالمین بکهن: «خراپهکانیان بو دهگورپت به چاکه»، زیناکهیی بو دهگورپت به چاکه؟ بهلئ، دهیگورپت به چاکه.

تهلئ ههر که بیستم سهیرم لیتهات، وتم: چون تا نیستا لهم ثایهته بی تاگابوم؟! تهلئ: راستهوخو چوم بو مالیان، بو کوشکه جوانهکهی مال باوکی تهحمد، پییان وتم: تهحمد له مال نیه و له مزگهوتدایه، رژیستم تهماش دهکه، گهردنکهچانه خهریکی خویندنهوهی قورئانه، وتم: مزدهیهکم پییه بو، وتی: چیه؟ وتم: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ﴾ تهلئ که گهیشتمه هم ثایهته تهلئ به چهقو دات له جهرگی،

به رده و ام بوم له خویندنه وه ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ هه ركه ته و ام كرد خوى بوم فریدا و باوهشى پیمدا كرد و سه ری ماچ كردم، وتی: والله هه مو قورثانم له به ره، نه لیی تا ئیستا ئه م ئایه ته م نه بینیه، به راستی ده رگایه کی گه وره ی هیوات بو کردم وه، به لکو به هو ی ئه م ئایه ته وه خوا به زه یی پیمدا بیته وه و لی م خوش بیته.

ئه لی کاتی نوژی مه غریب هاتو، هاتن نوژ دابه ستن ئیمامی مزگه وته که نه هاتبو، بانگ خوینه که نه حمه دی خسته پیشه وه، ئه لی: الله اکبری کرد و سوره تی فاتیحای خویند و دهستی کرد به خویندنی ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا * إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ که گه یشته ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ ئه وهنده گریا نه ی توانی ئایه ته که ته و او بکات و رژیشته رکوع، که بو رکاتی دووهم هه ستایه وه دیسانه وه ئه و ئایه ته ی خوینده وه، که گه یشته ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾ دیسانه وه ئه وهنده گریا نه ی توانی ئایه ته که ته و او بکات و

رۆيشتە پركوع و نوپژەكەي تەواو كرد، ئەلێ لەسەر ئەم حالەتە ماینەو تەواو كەو
 رۆژێك لە پۆژان هات، رۆژی هەینی لە پشوی بەھاردا، سالی ١٤٠٩ كۆچی^{١٥}،
 راستەوخۆ پاش نوپژی عیسا تەلەفۆنیكەم بۆ هات، وتی: من باوكی ئەحمەدی
 ھاوڕێتم، كاریكی زەرورم پێتە و خیرا وەرە بۆلام، ئەلێ: خیرا كەوتە پێ و ترسام
 شتیك رويدا بێت، كە گەيشتمەي كۆشكەكەي مالى باوكی تەماشای، دەكەم باوكی
 لەبەر دەرگا راپوەستاو و چاوەرێمە، وتم: چى بوە، وتی: ھاوڕێكەت داواي لیبوردنت
 لیدەكات، مالتاوايی لیدەكات بۆ ئاخیرت، مەغریبی ئەمڕۆ گەرايەو لەي
 پەرەردگاری، پاشان باوكی دەستی كرد بە گریان، پاشان رۆيشتە مالتەو،
 و بەردمیە ژوریکەو تەماشای دەكەم ئەمە ئەحمەدە هەلیان ژاندو و بان چاویان داو،
 بان چاویم لادا، واللە نورم بینی نور، نور لە نیو چاوانی دەباری لە جوانی و
 درەوشاوەیی، زۆر لەو و پێش جوانتر بو، ئەلێ: باوكی وتی توخوا ئەم كۆرەم چى
 كردبو؟ بۆ لەم سەفەرەي هاتەو ئەم كۆرە توشی ئەم حالەتە بوو؟ ئەلێ: منیش
 بەلینمدا بو باسی لای هیچ كەسیك نەگیڕمەو، جا وتم: خۆشەويستیكی لە
 دەستداوو، ھەرواش بوو، چونكە ئەو ئیمانە عەزیزەي لە دەستداوو، ئەلێ:
 خیرانەكەي وتی واللە لەو رۆژەو كە لەو سەفەرەي هاتۆتەو ھەرگیز بە ئیسراحت
 نە خەوتوو.

^{١٥} واتە: سالی ١٩٨٩-١٩٩٠

ۋەتەن باۋىكى چىرۆكى مەردنى ئەم كۆرە چۆن بو بۆم بگىرەۋە، ۋەتەن: ۋەك خۆت
 دەۋانى ئەم كۆرە رۆژ نە رۆژى بە رۆژو دەۋو، ئەمپۇ رۆژى جومە بە رۆژو بو، لە
 مەزگەۋت ھەر نەھاتەۋە ۋ ھەر دەپاراپەۋە بە ئومىدى بەر ئەو ساتە بگەۋىت كە
 دوعاى تىدا گىرايە، تۆزىك پىش مەغرىب رۆيشتەم بۆلای ۋەم: رۆلە گىان! ۋەرەۋە لە
 مالىۋە بەربانگ بگەرەۋە، ۋەتەن: بابە گىان ھەست بە ئاسودەيىيەكى زۆر دەكەم ۋ
 زۆرم لىمەكە، ۋەم: رۆلە گىان! ۋەرەۋە لە مالىۋە بەربانگ بگەرەۋە، ۋەتەن: بابە گىان
 شتىكم بۆ بنىرن لىرە بەربانگ دەكەمەۋە، دواى نوپۇزى عىشا دىمەۋە، ۋەتەن:
 رۆلە گىان كەيفى خۆتە. باۋك ئەللى: كە ھاتمەۋە دواى نوپۇز ھەستەم بە شتىكى
 سەير كەرد لە ناخدا ۋ ئاسودە نەبوم كۆرە بچكۆلەكەم نارد، ۋەم: بېرۇ بۆ
 مەزگەۋت بزان دەنگوباسى براكت چۆنە، ئەللى: مەندالەكە بە ھاۋەرەۋە ھاتەۋە
 ۋ ۋەتەن: بابە گىان ئەھمەد قسەم لەگەلدا ناكات، باۋكى ئەللى: مەنەش بە خىرا
 رۆيشتەم بۆ مەزگەۋت، تەماشە دەكەم ئەمە ئەھمەدە پاكشاۋە ۋ لە دوا ساتەكانى
 ژيانىدايە، شانى دابو بە شتىكەۋە كە ئىسراحتى تىدا دەكرد ۋ پىشتى پىدەدايەۋە،
 مەنەش پىشتىكەم لادا ۋ شانەم دابە خۆمەۋە، تەماشە دەكەم ناۋى مامۇستا ئەھمەد
 دەھىنەت، ۋەك ئەۋەى ۋەسىيەتى سەلام لىكردنى بكات، پاشان لەو دوا ساتانەى
 ژيانىدا بىزگەيەك گرتى، ۋ ۋاللە ھەرگىز نەمبىنيۋە بەو شىۋە پى بگەنەت دواى
 گەرەنەۋەى لەو سەفەرە، پاشان ئا لەو ساتانەدا دەستى كەرد بە خويەندى: ﴿وَالَّذِينَ

لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ
 * وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا * يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا
 * إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ ﴿٤٠﴾
 تہ لٰی: کہ گہیشته تیرہ نیتہ روحی دہرچو۔ پاشان باوکی وتی: واللہ نازانم بو تاخر
 خیریه کہی بگیری، یان بو له دستدانی جگہر گوشہ کہم۔ بویہ تہم چیرؤکہ تہ بیتہ
 مایہی باش بونی خانہ وادہ کہیی و براکانی و ہاورپیکانی۔

لە لۇقالدا

پاڭا ۋ بېرۇ بەرەو خوا.. پاڭا لە دەست ھەوا ۋ ئارەزوو.. پاڭا لە دەست
سەرپىچىکردن.. پاڭا لە دەست تاوان.. پاڭا لە دەست شوبوھات.. پاڭا لە دەست
شەھەوات.. پاڭا لە دەست دونيا ھەمووى.

رووبىكە پەرەردىگارت، بىگەرپىو، پاشگەزىبەو، پەشىمان بەو، تەوبە بىكە، با
تاوانە كانىشت زۆر بن، با گەرەش بن، چونكە پەرەردىگار بە شەو دەستى پادەخات
تا ئەوانەى بە رۆژ تاوانيان كىردو تەوبە بىكەن ۋ ئەویش لىيان خۆش بىت، بە
رۆژىش دەستى پادەخات تا ئەوانەى بە شەو تاوانيان كىردو تەوبە بىكەن ۋ ئەویش
لىيان خۆش بىت.

دە بىرام.. خىراڭا، خوشكم ھەستە بەرەو پەحمەت ۋ لىخۆشبووى خوا، پىش
ئەوھى كار لە كار بىرازى.

داواكارم لە پەرەردىگار من ۋ تۆش ئەوانە بىگىرى كە بەراستى تەوبە دەكەن،
بەراستى رۆو دەكەنە خواى پەرەردىگار، بەراستى بۆ خوا دەسولخىن، خواى مەزن
ئەم كارە بۆ من ۋ نوسەرە بەرپىزەكە ۋ بۆ تۆى خوينەریش كە كاتىكى خۆتت بۆ

خویندنه وهی تهرخانکرد بکاته مایه ی لیخو شبون، بیکاته مایه ی قورسکردنی
میزانی ههسه ناتمان، به فزل و که ره می لوتفی خوی.

سو پاس وستایش هه ر شایسته ی خوا به ی خاوه ن شکویه، وَاٰخِرُ دَعْوَانَا اَنْ الْحَمْدُ
لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِیْنَ، وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰی نَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلٰی اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلَّم.

تم بحمدالله تعالی

چاوهړيې ئهم بهرهمانه بن ان شاء الله :

- ۱- چرای روناك له سپړه‌ی په‌یامبه‌ری راستگوى ده‌ستپاك. ته‌واو بووه‌ خواى میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات. «۲ به‌رگ».
- ۲- إتحاف الأخیار عن كيفية صلاة النبي ﷺ من حيث الإطالة والإختصار. ته‌واو بووه‌ خواى میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۳- جیاوازی نیوان موسلمانان. هوکار وچاره‌سه‌ر. ته‌واو بووه‌ خواى میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۴- ته‌به‌روك كردن وجوړه‌كانى. «نامیلکه» ته‌واو بووه‌ خواى میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۵- په‌روه‌ده‌کردنى مندالان و به‌رپرسياریتى دایکان و باوکان. ته‌واو بووه‌ خواى میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات. «نامیلکه»
- ۶- جیهانی جنوکه و شه‌یتانه‌كان. ته‌واو بووه‌ خواى میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.
- ۷- کاره‌كانى دل . ته‌واو بووه‌ خواى میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات
- ۸- پونکردنه‌وه‌ی ناوه‌ چاکه‌كانى خواى گه‌وره. ته‌واو بووه‌ خواى میهره‌بان له چاپدانی ئاسان بکات.

۹- وەفا و ئەمەكدارى پىغەمبەرى ﷺ. «نامىلكە» تەواو بوو خاى مىھرەبان لە چاپدانى ئاسان بىكات.

۱۰- رۆژھەلاتناسى و رۆژھەلاتناسان. «نامىلكە» خاى مىھرەبان تەواو بوونى ئاسان بىكات.

۱۱- داوین پىسى ھۆكارەكانى، كارىگەرىيەكانى، چارەسەر. خاى مىھرەبان تەواو بوونى ئاسان بىكات.

۱۲- نەخۆشەيەكانى دلّ خاى مىھرەبان تەواو بوونى ئاسان بىكات